Caf Caf

mutlak mutluluk

aylık mizah dergisi • fiyatı: 2 TL (KDV Dahil) - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net

sayı 27

eylül 2009/09

Mutluluğun Resmi

"Ne Mutlu Türküm Diyene"yi dillerinden düşürmüyorlar ama yine bütün huzursuzluğu onlar yayıyor, bütün kavgaları onlar çıkarıyor. Bu nasıl hastalıklı bir mutluluk anlayışı?!!!

ISSN 1308-7487

Cafcaf

• Hani dünyanın en iyi müslümanları biziz ya, en doğrusunu biz biliyoruz falan... Ramazan en güzel bizde yaşanır.

Yapılan bir araştırmaya göre Türkiye'de çağdaş takılanların %42'sinin Ramazan'da hurma yediği, bu yüzde 42'nin %76'sının ise yerken küçük bir tedirginlik ve kaygı yaşadığı tespit edildi. Hurma yemeyen kesimin sadece yüzde onunun oruç tuttuğu ama hurma yemediği, yüzde 45'inin hiç oruç tutmadığı, yüzde 98'inin ise babaannesinin müftü olduğunu söylediği ortaya çıktı.

• Yeni Ramazan eğlencemiz: Hızlı teravih geyikleri...

Bozulan oruçlarınızı atmayın!

• Diyanet İşleri'ne göre spreyli ilaçlar ve dilaltı hapları oruç bozmuyormuş. Şimdiye kadar bunlardan dolayı bozulan oruçlarınızı getirin, Diyanet'e verin. Onlar kabul ediyorlarmış. (Başka sebeplerden bozulan diğer oruçlarımızı kabul edecek bir kurum arıyoruz.)

• Müslüman vaktini boşa geçirmez.

• Yüzyılın iyilik hareketi Deniz Feneri'ne saldıranlar halkı savunuyormuş. Halka rağmen halk savunusu...

bayramdan bayrama Tekir COŞKUN

Nasıl oruç tuttum?

daha önce deneyen olmadı

Evet, bu şehri Ramazan ayında ben de oruç tuttum. Ama o ahmaklar gibi yobaz, gerici ve çağdışı şekilde değil. Benimkisi gayet çagdaş, ilerici ve Atatürkçüydü. Üstelik onların orucunu kabul etmiyorum. Biliyorum, hepsi gece kalkıp yiyor aslında. "Kim bilecek ki" diyorlar. Diğer mistik dinlerde de oruç pratikleri var. Bilmiyor değiliz...

Gelecek bölüm: Acıktım lan!

HAMZA

"Yazar ne yazar ne yazamaz."

Sabahlar uyanmak içindir. Günaydın efendim. Rüzgârlı bir eylül sabahı... Uyanalım. Hoşlanmıyorum bu sözcükten: günaydın! Jakoben terminolojisi. Hah! Bayramlarda zorla tören alanına götürüldüğüm ilkokul günlerim geliyor aklıma. Günaydın arkadaşlar! Saaaaağol! O bayraklar, o bandolar, sırayı bozmadan, uygun adım: padişahı yurttan kovduk, yaşasın cumhuuuriyet! Güneşin altında, aç susuz, ölürdük yorgunluktan, patlardık sıkıntıdan. Sonra büyüdük. Liseli olduk. Sorular sormaya başladık: İngilizi, Fransızı, Yunanı, İtalyanı yurttan kovduk, iyi hoş da; sonra ne oldu, düşmanların kanunlarını, kılık kıyafetini, alfabesini, kültürünü almaya başladık? Ne oldu da düşmanlarımıza benzemeye başladık? Çağdaşlaşacaktık! Uygarlaşacaktık! Ah evet! Fakat uygarlaşırken ufak bir yanlışlık oldu; kimliğimizi kaybettik: düşmanlara benzedik. Ulan madem onlara benzeyecektik, hazır gelmişlerdi işte, kaynaşır sevişirdik, niye kovduk ki adamları yurttan? Efendim? Ey ülkemin delikanlı tarihçileri ve toplumbilimcileri! Size bir görev veriyorum: Cumhuriyet döneminde yapılan uygarlaşma hamlelerinin neye yol açtığını bir araştırın bakalım. Sonuçlar en geç yarın akşama kadar masamda olsun. Hah ha. Meczup Amcaya soracaksın bunları aslında. Adam süper kardeşim. Kıvırmıyor. Düz. Net. Çatır çatır söyler cevapları. Yahu sizin hiç aklınıza yatıyor mu: Biz düşmanları denize döktük, onlar da yüze yüze karşı kıyıya çıktılar, "Oh be, ne güzel denize girmiş olduk!" deyip evlerine gittiler, bir duş alıp kahvelerini yudumlamaya başladılar ve bu savaş da böylece sona erdi, ha? Valla benim aklıma hiç yatmıyor. Yurttan kovduğumuzu söylediğimiz bu düşmanlar, modern ve soyut işgal yöntemleri geliştirmiş olmasınlar sakın? Son iki yüz yılın tarihi yeniden yazılmalıdır arkadaşlar. Tanzimat'tan tutun Cumhuriyet'e; tek parti döneminden Menderes'e; Özal'dan Erdoğan'a her dönemin ayrıntılı olarak incelenmesi lazım. Son iki yüz yılda bir başka yaratığa dönüştük, farkında mısınız? Özellikle de son yirmi yılda olup bitenler çok enteresan: televizyon ve internet sayesinde ucube tipler türedi. Valla gidişat kötü, benden söylemesi. Sonra demedi demeyin.

Evet. Günün ilk ahkâmı, törenle kesilmiştir. Şimdi kalkabiliriz yataktan. Annemin sesi geliyor mutfaktan. Babam işe gitmiştir çoktan. Hazırlanalım ve alalım voltamızı ufaktan. Noluyor ulan. Sabah sabah bağladık yine şaire. Esdi nesim-i nevbahar, açıldı güller subh-dem. Elimi yüzümü yıkadım. Annemin havluları tertemiz kokar. Kurban olduğum. Gerçi bozuk bana. Üniversiteye gitmeyeceğimi açıkladığımdan beri surat asıyor. Dokuz ay karnında taşımasından, emzirdiği süte; yemeyip yedirmesi ve giymeyip giydirmesinden, hasta olduğum gecelerde başımda sabahlamasına kadar, vicdanlara zarar bir hak hukuk edebiyatı yaptı ama, bende tık yok. Kararım karar, adım kel Murat. Olmadı. Efendim? Olmadı diyorum. Neden? Çünkü kafiyeyi tutturamadık. Nasıldı? İnadım inat, adım kel Murat. Hah.

Üniversiteye gitmiyorum. Niye mi? Meczup Amcayla yaptığımız o sarsıcı sohbetten sonra, doğrusu, uzun süre kendime gelemedim. Günler geceler birbirini kovaladı. Gerçi daha önce de kendimde olduğum pek söylenemezdi ya neyse... İnsanları, dünyayı, hayatı yeniden anlamaya çalıştım. Kronometrelerimi sıfırladım. Önyargılarımdan ve şartlanmalarımdan mümkün olduğunca sıyrılıp, varoluşu yeniden tanımlamaya çalıştım. "Ey iman edenler, iman ediniz..." ayetine muhatap oldum yani. Okumalarımda ve araştırmalarımda daha dikkatli olmaya başladım. Haa, bu arada sınava girdim, acayip bir puan çektim.

Tercihleri de yaptım gönderdim. İstanbul Edebiyat geldi. Fakat gitmiyorum. Dört yıl deli gibi çalışıp kazandığım bu bölüme, İstanbul Edebiyat'a, evet, gitmeyi düşünmüyorum. Çünkü istediğim şeyin gerçekten bu olduğundan o kadar emin değilim artık. İnsanların paraya, kariyere, statüye taptığı bir dönemde, artık daha erdemli, daha farklı tercihlerim var benim. Onların istediği gibi değil; Allah'ın istediği gibi bir insan olmaya karar verdim. Onlar kim? Onlar işte. Oğuz Atay'a sorun söylesin. Haa, üniversiteye gidenler hep 'onların' istediği gibi mi oluyor? Bilemem. Benim şahsi tercihim bu. Emperyalizm/kapitalizm/modernizm denen bu sistemin içine ne kadar girersek, kendimiz olmaktan o kadar uzaklaşıyoruz. Ben, kendim olmaya karar verdim; kendim kalmaya karar verdim. Ben Hamza'yım. İnsan kalmak istiyorum. Evet. Dağılın ulan.

Bu sistem nasıl bir hayat öneriyor? Bu sistem nasıl bir insan tipi öneriyor? Yiyen, içen, tuvalete giden ve çiftleşen bir yaratık... Modernizm, insanı sadece biyolojik olarak alıyor, buna indirgiyor. İnsan salt biyolojik bir varlık değil ki. Öküzler de yiyor, içiyor, hacetini gideriyor, çiftleşiyor. Ne anladım ben bu işten? Dünyayı uyarıyorum: insan yok olmak üzeredir. Fakat efendim herkes çok mutlu? Mutlu mu? Ahmaktır sefaletini saadet zanneden! Mutlularmış! Hah! Nedir ulan mutluluk? Bir insan midesini doldurabiliyorsa, tuvalete gidebiliyorsa, bir de karşı cinsle çiftleşebiliyorsa, mutlu oluyor. Aferin be. Bir öküz de karnını doyurabiliyorsa, hacetini giderebiliyorsa, bir de karşı cinsle çiftleşebiliyorsa mutlu oluyor. Şimdi gelelim soruya: İnsanların mutluluğu ile öküzlerin mutluluğu arasında fark olmalı değil mi yani?

devamı 12. sayfada

• İnsanlar oy için neler yapmıyor. Kimi kömür dağıtıyor, kimi yuva...

cinnet aaabi

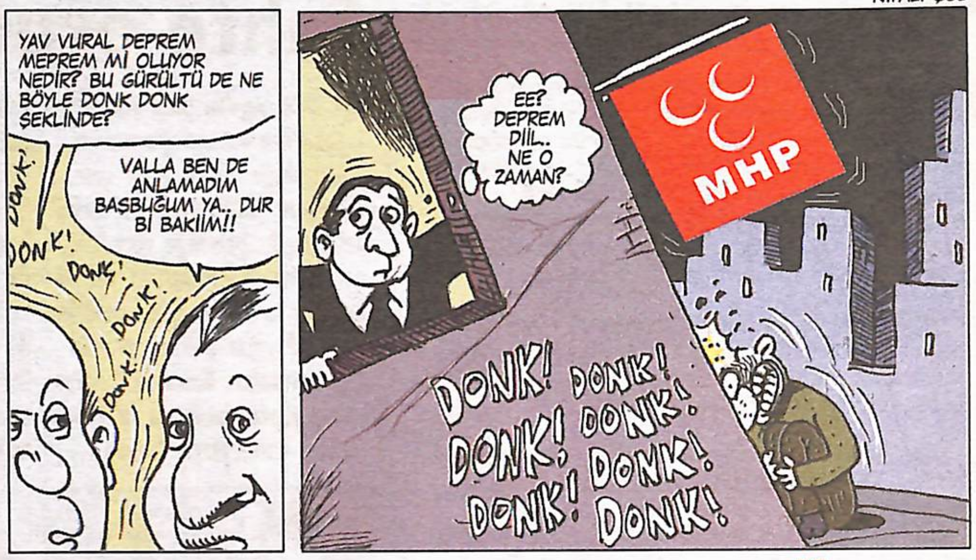

• Baykal'ın da vardı açılımları.

• Ertuğrul Özkök ve Ahmet Hakan umreye gitmişler. Bu taş onlar için geliyor.

• Honduras'ta halk darbecileri dövmüş. Analar ne halklar doğuruyor...

SÜPER BARMAK

• Türkiye rüşvette dünya 79.su olmuş.
(Oruçluyken rüşvet almamaya dikkat edelim.)

HELAAL!

Darbecilere bir de helal olsun mu diyecektik?! Dilipak'ın evine resmen el koymuşlar, "resmen"! Suç ne? Darbecilere hakkını helal etmemesi! Demek ki helal-haram laikçi-darbecilerin de kaygılandığı bir şeymiş! Vay vay!

Yazarımız Gündem Su, izlenimlerini yazmak üzere Umre'ye gittiğinden yazısını yayınlayamıyoruz. Aslında gitmeden önce maille atmış ama yazıyı attach'lamayı unutmuş. Sadece kendini çektiği fotoğrafları falan geldi.

• Kürt'ün Kürt'ten başka dostu yokmuş meğer. Aslında bize bayağı benziyorlar ha...

• Amerika'da müslüman bir kadından duruşma salonunda başörtüsünü çıkarmasını isteyen yargıca dava açıldı.

Bâtıl Balina

Salih Kılınç

Şiir geri mi çekiliyor?*

Çayın bardağına iki lira bayılmak ve bir iki kötü şair görmek için kalktım M.'ye gittim. Rezil bir minibüs yolculuğundan sonra mekâna ulaştığımda A.'yı her zamanki yerinde oturur buldum.

A. bir şair. Yıllardır bu şehirde yaşıyor ve yıllardır kötü şiirler yazıyor. Bunca kötü yazmasına rağmen bu kadar iyi bir insan olması beni dehşet verici bir kafa karışıklığına sürüklüyor. Nasıl oluyor? Bu kadar iyi bir insan nasıl bu kadar kötü mısralar kaleme alıyor?

Bilmiyorum belki de müthiş şiirleri vardır ama bunları bizden gizliyordur. Belki Melami'dir, kendini olduğundan farklı göstermek, insanlar arasında ün sahibi olmamak, dünyaya fazla dalmamak adına berbat satırlar yazıyor, üçüncü sınıf imgelerden medet umuyordur. Kim bilir belki yayımlamadığı, öldükten sonra terekesinden çıkacak şiirleri son derece kayda değerdir.

Veya belki de kendini şiir sanatının yaşamasına adamış, onun ölmemesi için elinden geleni ardına koymayan, sadece şiir için yaşayan bir sanat erbabıdır, bir şiir dervişidir. Kim bilir...

Aksi halde insan niçin böyle şiirler yazsın ki? Bir kişi 2009 yılında, hâlâ, içinde "hüzün", "esriklik", "kayra", "apansız, " "yaşanmışlık", "bir başına", "umarsız" gibi sözcükler geçen şiirler yazıyorsa, kesinlikle bir bildiği vardır. Belki misyonerdir. Kadim Şiir Şövalyeleri (KŞŞ) tarikatının Türkiye temsilcisi filandır veya otuz üçüncü dereceden Edip Cansever ile akrabadır. (Ukalalık: Ece Ayhan, rahmetlinin -Cansever'in - İkinci Yeni'nin önemli şairleri arasında anılmasını zengin olmasına bağlar ve aslında ona göre o "orta bir şair"dir.)

Dedim ya, A.'yı severim. İnsanlar hakkında pek kötü düşünmez. Kıskanç değildir, her dediğinize inanır. Şiir konuşurken kendinden geçer. "Poetika" filan deyin, hemen devam edecektir söze. Veya "şiir geri mi çekiliyor azizim?" deyin. O size şiirin geri çekilmesinin neden mümkün olmadığını, "önce sözün olduğunu", kelamın kutsallığını, kadim şiir sanatını, Hazret-i Âdem'in çocuklarının da şair olduğunu, Şuara Suresi'ni, Adonis'i, Hilmi Yavuz'u, Şeyh Bedrettin'i filan anlatsın. Bunları o denli ciddi anlatsın ki, siz, "Hocam bırak bunları, iki çay söyleyelim, iki lafın belini kıralım" diyemeyin. Empati yapacağım derken şiir uzmanı olup çıkın.

Şu an tam A.'nın karşısında oturuyor ve bunları düşünüyorum. Beni hala görmedi. Önündeki kâğıda öyle odaklanmış ki, önümüzdeki birkaç saat içinde beni görmesi neredeyse imkânsız.

Ben de şöyle yaptım:

"Bana ve abime birer çay" dedim yaklaşan garsona. Ancak böyle dikkatini çekebilirdim. "Sağ ol sevgili kardeşim ben içtim az önce" dedi. "Bir daha iç ağabeycim" dedim. "Siz şairlerin yakıtıdır çay ve sigara". Güldü, yine kalbini hiç bozmadı. Bu adamı seviyorum...

** Kırklı yıllarda yazılmış bir Ziya Osman Saba yazısı ve iki binli yıllarda çıkan bir edebiyat dergisinin kapak başlığı.*

Yine misyonerlik, yine bir çılgınlık

Dağıttıkları İncillerin arasına yeşillik sıkıştırmaktan belleri bükülen misyonerlerden çılgın açılım. "Şimdi ol, sonra al!" "Para alabilmek için misyonerlerden İncil aldık içerisinden "şimdi ol, sonra al! Diye bir senet çıktı. Hıristiyanlar da böyle yamuk yaparsa kime güveneceğiz?" nidalarıyla kilisenin önünde biriken tepkili kalabalık, üzerlerine panzerlerle kutsal su püskürtülünce dağıldı...

Turistlerin dibi düştü

Bu sene mübarek ramazan ayının yaz mevsimine denk gelmesi garip manzaralara sebep oldu. İstanbul'un çeşitli mekânlarında yoksullar için kurulan iftar çadırlarını ve önlerindeki uzun sırayı gören yabancı vatandaşlar, "İjte bu festival ruhu! Türkiye'de her yer şenlik, her yer çadir! Tıpkı woodstock gibi! Raki balik harika siş kebab züper. Şişe su bej milyon!" yorumları yaparak gariban vatandaşlarımızla kaynaşmak istese de bekledikleri sıcaklığı göremeyip vazgeçtiler. Üzerlerine turistlerin gelmesiyle şaşkına dönen vatandaşlar, yetkililerce yapılan "açık saçık kimseleri görmek orucu bozmaz, fakat görmekle dibi düşmek arasındaki kalın çizgiyi aşmayın!" ikazlarına maruz kaldı...

latin harfleri ile amin
Halka ve Olaylara ■
yeni domates
Bu gazeteyi okuyup da müslüman olmamak mümkün mü?

Sahte oruç çetesi çökertildi

Her türlü olaydan para kazanmayı fırsat bilen vatandaşlarımızın oluşturduğu küçük çaplı çete, görenlere "Allah cezanızı versin" dedirtti. Bir geleneğe göre küçük çocukların ilk oruçlarının yetişkin kimseler tarafından satın alındığını duyar duymaz kolları sıvayan çete elemanları, Avcılarda, bodrum katına yapılan baskında yakalandı. Elebaşı kameralara "sevap sirkülasyonuna bulunduğumuz katkının karşılığı bu mu? İyi insanlara verilen değer bu kadar mıydı?" diye sitem ederken bodrum sahibi suç ortağı "Baktık ilk orucu satın almak isteyen fazla insan var çocuklara günde iki vardiya oruç tutturuyorduk. Son günlerde benim de içim cız etmeye başlamıştı!" tadında bir açıklama yaptı.

HEY ABİ!

Yeni okul sezonu yaklaşıyor. Yeni şehirlere taşınılıyor, yeni yurtlara yerleşiliyor. Siz de yurdunuza yerleştiniz ve kampüs hayatınıza startı verdiniz. Peki çevrenizde kimler olacak? Tabi ki lise yılları boyunca hayal ettiğiniz çeşit çeşit ablalar, arabasını dilediğiniz zaman size emanet edebilen aşırı zengin ve sadece ortam için okula başlamış kankalar ya da erasmus vasıtasıyla yurdunuza uğramış, kültür kaynaşması yaşamayı hayal ettiğiniz hatunlar mı? Tabi ki en okkalısından bir "hayır". Sizin çevrenizde ağabeyler olacak, peki ya onları nasıl tanıyacaksınız? Testimizi çözelim, cıvıl cıvıl kampüsten payımıza düşen neymiş görelim.

1. Kampuse girdiniz, "ulan bi tanıdık olsa da yanına yanaşsam" diye düşünüyorsunuz, hatta liseden en sevmediğiniz elemanı görmeye bile razısınız. Kimse birbirini tanımıyor fakat herkes konuşmak için can atıyor, ilk kimin yanına giderdiniz?

a) Şu soldaki ablayla da ne muhabbet edilir. Sansarlar erken davranmadan muhabbeti kurmalı.
b) Şu köşede dikilen üçlü erkek grubu sanki sempatik gibi duruyor. Gidip havalar da ne güzel, ulan ne olacak bu fenerin hali gibi bi giriş yapsam hiç de fena olmaz.
c) Colormatik gözlük, ütülü kumaş pantolon, kısa düzgün saç, seni buldum adamım!

2. Okula alıştınız fakat hala kendinize kanka bulamadınız, en son okula birlikte gittiğiniz çocuk ta craddle of filth tişörtü giyince ondan iyice soğudunuz. Acilen sığınacak bir arkadaş ortamı ararken ezan vakti koşuşturarak boş sınıflara giden ve cemaat yapan bir grup buldunuz. Muhabbete nasıl girerdiniz?

a) "Selamlar yoldaş kardeşlerim, güçlerimizi birleştirelim!" Diyerek ilk günden olaya kötü başlarım.
b) "Kardeş buralarda namaz kılmaya bir yer var mı?" diye sorup ne kadar da ortak noktamız olduğunu belirtirim.
c) "Parola; maklube" derim ve olaylar gelişir...

3. Abilerinizi buldunuz, her şey süper fakat sabah abi akşam abi insan bi yerden sonra sıkılabilir. Bu sebepten kendinize okulun güzellerinden ve tiki gençlerinden oluşan yeni bir grup buldunuz fakat ağabeylerin size olan bakışları bir anda değişti. Durumu onlara nasıl açıklarsınız?

a) Alacağım cevabı bilmeme rağmen "abi gönül arada coşmak ister, kaçamak ister anlayın beni" derim.
b) Ya siz onların öyle durduklarına bakmayın, geçen konuştuk, neredeyse hepsi Süphaneke'yi biliyo. Valla! Diyerek aradaki buzları çözmeye çalışırım.
c) Tamam onlara katıldım ama sorun bakayım bi niye? Tabi ki aralarına sızıntı yapıp onları iyi olana, doğru olana davet etmek, bi nevi convertor olmak için... diyerek gönüllerini alırım.

Testimiz bitti, cevapları kontrol edelim;
A'lar çoksa yeni türkü'den sizler ve abiler'e geliyor; "istersen hiç başlamasın"
B'ler çoksa sizden abiler'e geliyor, doksanlardan bir çalışma "belki yes belki no!"
C'ler çoksa da bizden hepinize gelsin "sordum sarı çiçeğe"

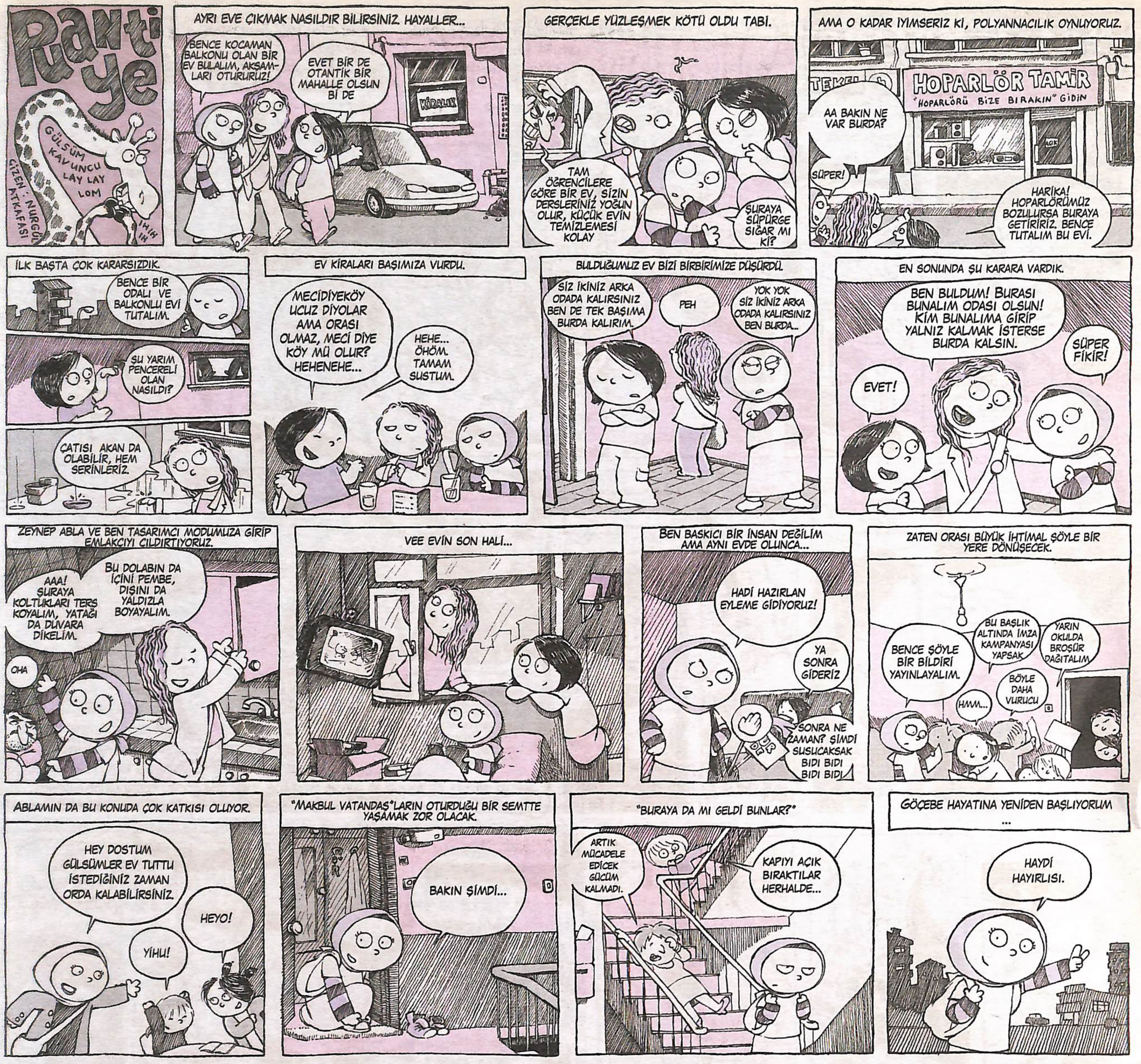

twitter

SalihKılınç

Ahmet Kekeç (Temmuz ayında) tatile gitmiş. Giderken yanında on-on beş tane de kitap götürmüş. Bir ara oteldeki görevli usulca yanına sokulup "Kusura bakmazsanız size bir şey söyleyeceğim. Siz otelimizde kitap okuyan ilk Türksünüz..." demiş.

Bu hikâye şöyle olsaydı çok daha ilginç olurdu sanki: "Siz otelimizde kitap okuyan ilk Türksünüz. Lütfen burayı terk eder misiniz!" (11 Ağustos 09, 22.36, Tophane)

Geçenlerde eve şöyle bir mektup geldi: "Öğle yemeğine toplu halde çıkan kadınları niçin öldürmeliyiz" şiiriniz Şükrü Erbaş'ın "Köylüleri Niçin Öldürmeliyiz" şiirine benzer yönler taşıdığı gerekçesiyle jürimiz tarafından değerlendirme dışı tutulmuştur. Daha özgün, daha kendinize ait çalışmalarla önümüzdeki yıllarda yarışmamıza tekrar katılabilirsiniz.

Zarfın üstünde 'Ubor Metenga'dan başka bir şey yazmıyordu. Artık "korkuyu beklemeye" başlayabilirim. (19 Ağustos 09, 13.01, Çankaya)

"Ne lan bu bekâr kadınların bebek çılgınlığı..." bir roman için iyi bir başlangıç cümlesi değil, itiraf ediyorum. (21 Ağustos 09, 15.30 suları, Yenimahalle)

Bir sabah kalkmış bakmışız ki; berberlerin ve yaşlı amcaların Posta gazetesi alması yasaklanmış. (15 Ağustos 09, Bayrampaşa'da bir berber dükkânı)

Not: Üsküdar'da bir Attar Dükkânı'nı okuyun, okutun.

Yine başka bir sabah kalkmış bakmışız ki, köşe yazarlarının "şaka bir yana" kelime öbeği ile bir paragrafı başka bir paragrafa bağlamaları yasaklanmış. Yemin etmeyeyim ama bence büyük bir kıyım yaşanır matbuat âleminde. Yüzlerce işsiz sokağa salınır. Büyük dramlar yaşanır. (12 Ağustos 09, Bayrampaşa)

"Artık kitap okumaya karar verdim. Nereden başlayayım?" diye soran 33 yaşında bir insan olabilir mi? Olabilir. Oluyor. Hem de şu an tam karşımda oturmuş çay içiyor. Monitörün bu tarafında kendisiyle alakalı bir şeyler karaladığımı tabii ki bilmiyor. Birazdan bir liste yapıp kendisine vereceğim. "Gülün Adı", "Ulysses" ve "Kara Kitap"tan oluşan bu listeyi verirken "Bunları ne kadar sürede okumalıyım?" derse "16 yıl bunlar için uygun bir süre" diyeceğim. (17 Ağustos 09, 14.03, Yenimahalle)

Türkiye'de neyin ne olmadığını öğrenmek için Soner Yalçın ve şürekâsını okuyorum. Bu adamlar tam bir dezenformasyon makinesi gibi çalışıyorlar. Galiba hep burun kıvırdığım Kurtlar Vadisi'ni de ilk bölümlerinden itibaren izlesem iyi olacak. (18 Ağustos 2009, 09.37, Yenimahalle)

Mesaj yazdım, "çoklu gönder" deyip Asaf Savaş Akat, Deniz Gökçe ve Ege Cansen'e yolladım:

"İyi günler. 19.90 ödediğim Lig TV'nin aylık ücreti 34 liraya çıkarken, Ankara Gökkuşağı Çay Evinde yetmiş beş kuruşa içtiğim çay 25 kuruşa düşmüş. Bir ayda dışarıda yaklaşık otuz çay içtiğim ve şu aralar Ramazan ayında olduğumuz düşünüldüğünde, çayın fahiş fiyatla satıldığı Kurtuba'da bir bardak çaya ödediğim parayla Gökkuşağı'nda kaç bardak çay içebilirim ve hane enflasyonum ne düzeydedir? Selamlar. (22 Ağustos 09, 16.10, Çankaya)

Diyanet her yıl Haziran ayında, içinde "Ağaç, kapımıza eşik, soframıza kaşık, bebeğimize beşik" gibi muhteşem bir şiirin de bulunduğu, rezil bir Türkçe ile yazılmış bir hutbe okutuyor camilerde. Şu an "Eskişehir yolu" 7. kilometredeyim. Gidip bu hutbeyi çalacak ve insanlığı bu felaket metinden kurtaracağım. (2009 Ramazanının ilk cuması, ODTÜ civarı, öğleden sonra)

"Oruçlu iken yapılan alışverişe dikkat" haberini ilk yapan kişiye mütemadiyen küfür ediyorum. ("Oruçlu iken", iftara epey bir süre var iken.)

"Doktor bey" dedim "dünya, sanki ne bileyim arabalar filan, üstüme üstüme geliyor."

Ne dese beğenirsiniz? "Karşıdan karşıya geçerken olur öyle. Bana da oluyor". Yaptığı bu "olur öyle"li Cem Yılmaz anıştırması hiç hoşuma gitmedi. "Bu ülkede" dedim "sağlık alanında büyük yolsuzluklar yapılıyor. Doktor olmuşsun ama adam olamamışsın". Kalktım, vurarak açtığım kapıyı çarparak çıktım. Neden sonra (neden sonra mı!) bu tepkimin çok alakasız olduğunun ayırtına vardım.

ÇİZGİROMAN NASIL YAPILIR?

CAFCAF okuyucuyu bilgilendirme departmanı

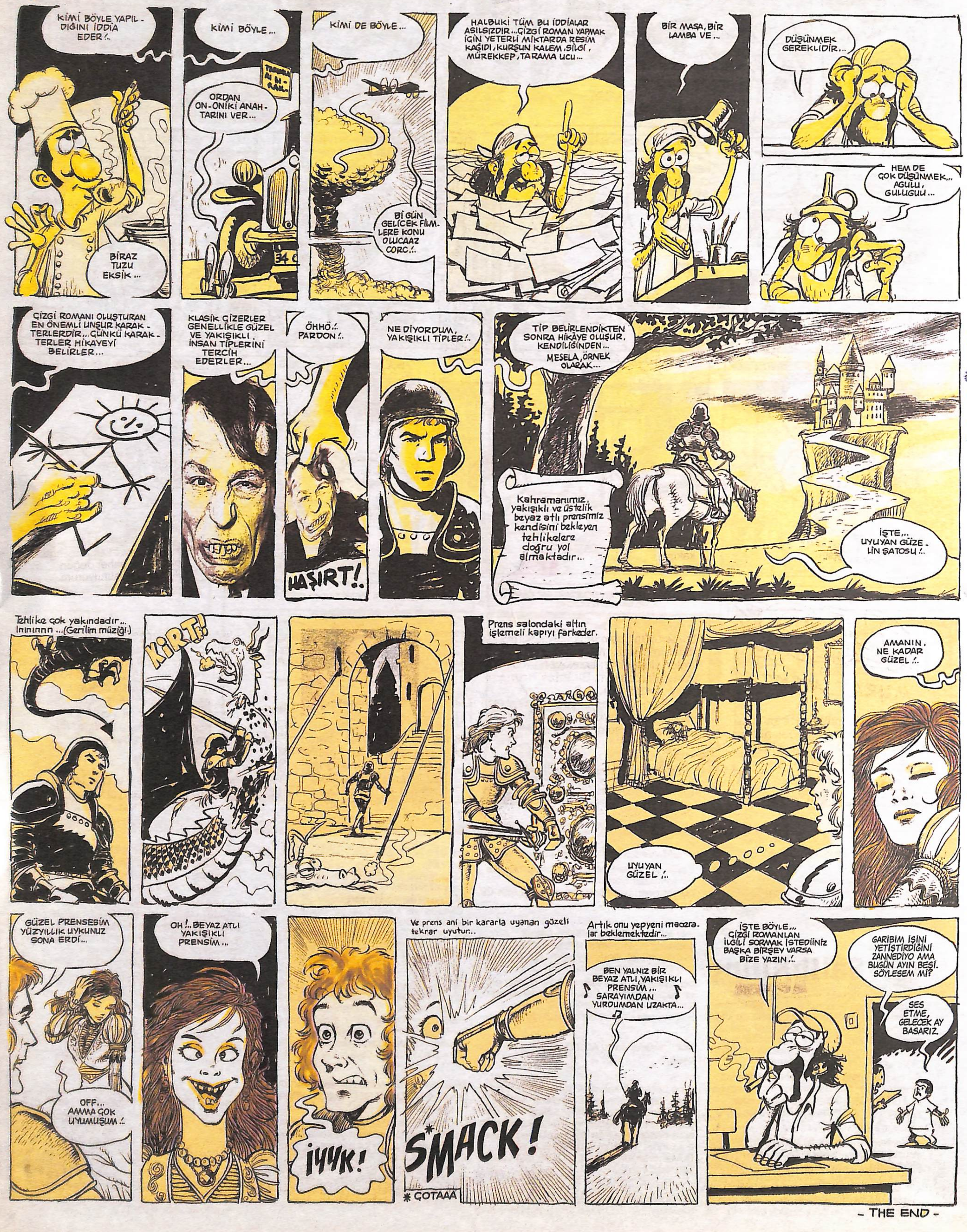

- THE END -

pijama giymem

feridun demir

feridun@gmail.com

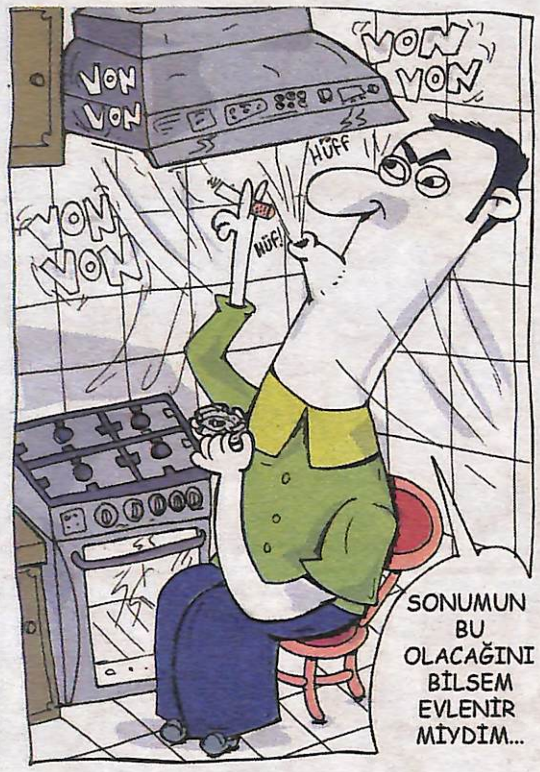

Herkesin en sevdiği arkadaşı olan Faruk Günindi kız babası olmuştur. Aynı anda Türkan Abla da kız annesi olmuştur. Allah (cc) hayırlı bir ömür nasip etsin.

Sultanahmet'teki Cafcaf standı "ölmeden önce görmeniz gereken yüz şey" listesine yandan yandan girmeye çalışıyor. Arkadan uyaranlar oldu. İtişme kakışma...

Bunu da yazmazsam Yavuz Selim beni öldürür: Cafcaf ödüllü karikatür yarışması sonuçlanmak için jürinin keyfini bekliyor. Ben ona bir bakayım. Siz de cafcafdergisi.net/forum'a bakın.

Bir de müzikli kültür haberi olsun: Yasir çalışırken bağırmalı müzikler açıyor. Beğenenler oldu. Ben beğenmedim.

Asım Abi'nin burayı dolduramayacak kadar meşgul olmasının haber değeri olduğunu düşünüyorum.

KLARK

MURAT MENTEŞ

"İki iş arasında mütereddit kaldığın zaman nefse daha ağır gelenini tercih et. Zira nefse haktan gayrisi ağır gelmez." **[İbn-i Arabi]**

***

Brunei Sultanı, saçını 15 bin sterline [37 bin 500 TL] kestiriyormuş. 16 yıldır saçını kestirdiği Londra'nın Dorchester Oteli'nin berberi Ken Modestou'yu İngiltere'den her ay Brunei'ye getirtiyormuş. Sultanın kafasında, 15 bin sterlinlik bir işleme konu olabilecek kadar saç yok halbuki. Hangi komedyendi, şöyle diyordu: "Saç konusunda insanlar daima hoşnutsuzdur. Kıvırcıklar düz saçlı olmak ister, düz saçlılar kıvırcık. Keller ise herkesin kör olmasın ister."

Brunei Sultanı ne istiyor, onu tam çözemedim.

***

Coca-Cola'nın Ramazan temalı reklamı [Bebeğin gözünden Ramazan'ı anlatıyor hani] hem çok şahane hem de çok rahatsız edici. Böylesine sempatik bir Ramazan algısını reklamcılardan önce edebiyatçılar ortaya koymalıydı. Kapitalizmin en büyük sembollerinden biri, Ramazan'ı etiketleyememeliydi.

***

Ramazan'ın hepimizi cömertleştirmesini diliyorum. Bonkörce, usulünce verilen fitreler, dostlukları tazeleyen incelikli ikramlarla coşalım. Bir **infak fırtınası** essin. Yoksulların yüzü sahiden gülsün. İftar çadırı modundan çıkalım. Güneşin batışını kuyruklardan izlemeyelim. İnsan evladı gibi ev sofralarında buluşalım.

***

En sevdiğim **Ramazan manisi:**

Tuttum pirenin eşini
Tokmakla ezdim başını
Dokuz çift manda koştum
Sürüyemedim leşini

***

Bakırköy'de 4 yıldır Ramazan davulu çalınamıyormuş. Kaymakam Dursun Ali Şahin, yaptığı yazılı açıklamada "Ramazan davulcuları yürüyerek bir mahallede herkesi düzenli bir zamanda sahura kaldıramaz" buyurmuş. Ergen kaprisi ve cehalet tüten bu yasakçılık midemi bulandırıyor.

***

Mustafa Kutlu'nun *Tahir Sami Bey'in Özel Hayatı* adlı kitabı gerçek bir şaheser. Üzerinde 'hikaye' yazıyor, fakat bence roman. Bir önceki kitap *Huzursuz Bacak*'ın hikaye diye nitelendirilmesine itirazım yok. Gelgelelim *Tahir Sami Bey'in Özel Hayatı* romandır kanaatimce.

***

Yönetmen – Senarist – Yapımcı Yücel Çakmaklı [1937 – 23 Ağustos 2009] Hakk'ın rahmetine kavuştu. Necip Fazıl, Tarık Buğra, Rasim Özdenören, Turan Oflazoğlu gibi önemli edebiyat adamlarının eserlerini beyazperdeye taşımış, bu toprakların ruhuna saygı duyan bir sinemacıydı. Mekanı cennet olsun.

***

"Katilleri anlamak kolaydır." **[Rainer Maria Rilke]**

***

İsmet Özel'in 1977'den 2003'e dek yazdığı ve mevcut kitaplarında yer verilmeyen tüm yazıları *Şairin Devriye Nöbeti* üst başlığı altında, 12 cilt halinde yayınlanacak. İlk cilt *Tok Kurda Puslu Hava*, Ağustos ayında neşredildi. Şûle Yayınları'ndan çıkan dizinin editörü Ercan Yıldırım. Yazılar tazeliğini ziyadesiyle koruyor.

***

Beyazperdede çizgi-roman uyarlamaları fırtına gibi esiyor: *Sin City, Lucky Luke, Avatar, Wolverine, Tenten*… Türkiye'de edebiyat klasikleri çizgi-roman formunda yayınlanıyor: *Macbeth, Dava, Hamlet, Romeo & Juliet*… Paul Auster'ın *Cam Kent*'inin de çizgi-roman uyarlaması bir zamanlar Aksoy Yayıncılık tarafından neşredilmişti. Ahmet Ümit'in *Komiser Nevzat*'ının maceraları İsmail Gülgeç çizgi-romana dönüştürmüştü. Bir ara *Malcolm X, Said-i Nursi, Ömer Muhtar* çizgi romanlar yapılmıştı. Edebiyat – sinema – çizgi-roman ilişkilerinin yoğunlaşması bence faydalı. Umarım bizim yazar, çizer ve yayıncı ve sinemacılarımız bu alanda varlık gösterebilirler.

***

"Yarın tevbe etmeyi bugün tevbe etmekten kolay sanıyorsan, aldanıyorsun." **[İmam-ı Gazali]**

***

Muhammed Ali'nin George Foreman'la 1974'te Kinşasa'da yaptığı maçı konu eden *When We Were Kings* [Kelebek Gibi Uçar, Arı Gibi Sokarım] adlı belgeselin DVD'si nihayet yayımlandı. Leon Gast'ın yönettiği, Taylor Hackford'u yapımcılığını üstlendiği belgeseli ıskalamayalım.

***

Bir futbol kazasında, kıymetli romancımız, aziz dostum Alper Canıgüz'ün bacağı kırılmış. *Gizliajans* yazarına acil şifalar diliyorum.

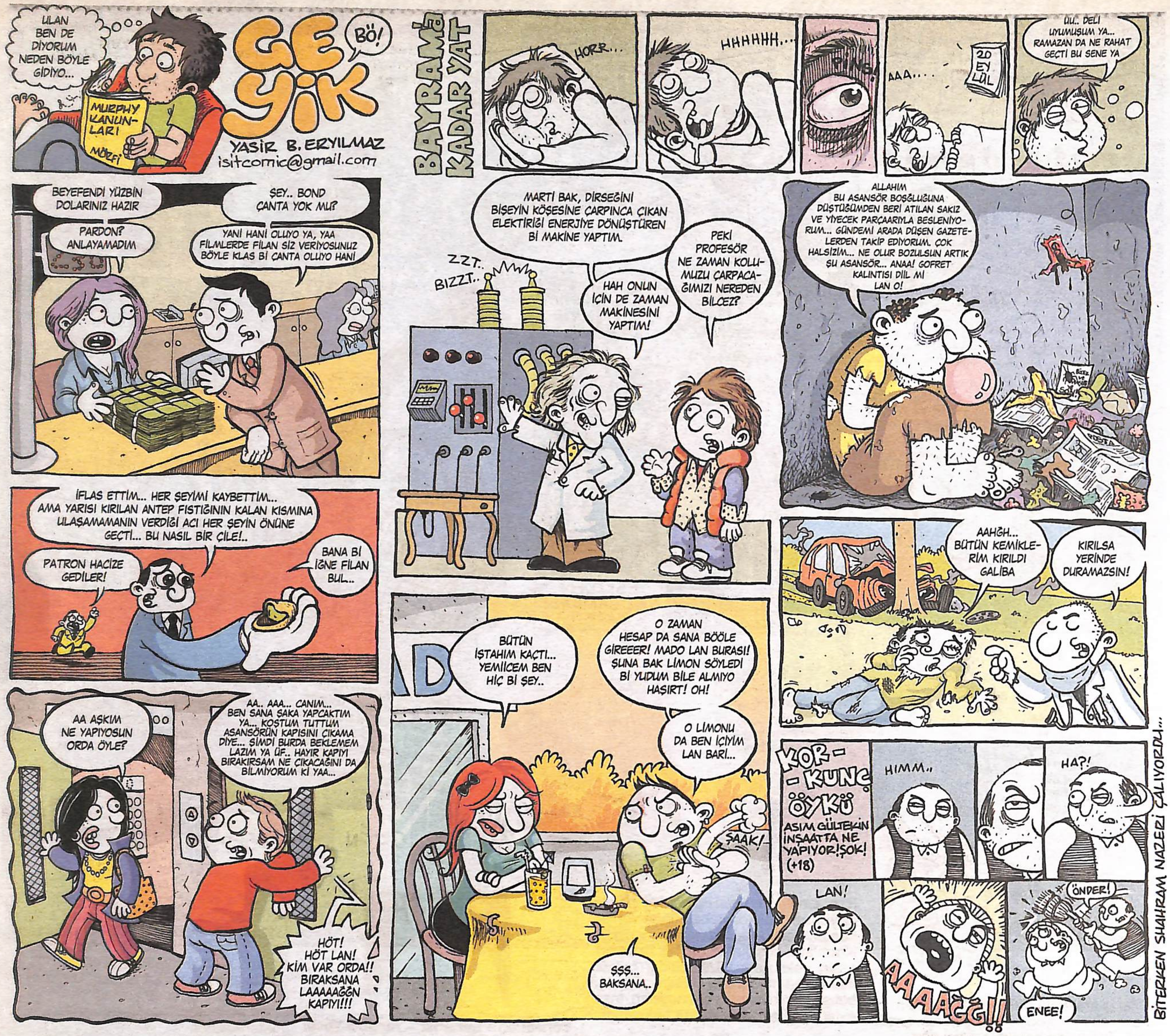

Br. Otacı Zahter

otacizahter@hotmail.com

Atalar bi karar versin!

Aksakallı atalarımız pek güzel lakırdılar bırakıp gitmişler; ama aşağıdaki muhabbetlerden de anlaşılıyor ki geçmişte de atalar arasında da pek bi anlaşma yokmuş. Bir ilk atasözünü okuyun, sonra hemen yanındakini. Kafam karışıyo yani:

Acı patlıcanı kırağı çalmaz- Kurunun yanında yaş da yanar!

İşleyen demir ışıldar- İki dönüm bostan yan gel yat Osman!

Fazla mal göz çıkartmaz- Azıcık aşım ağrısız başım!

İyilik yap denize at- Merhametten maraz doğar!

Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır- Lafla peynir gemisi yürümez!

Eşeğe altın semer vursalar da..- Ye kürküm ye!

İyi insan lafının üstüne gelir- İti an çomağı hazırla!

Dost dostun eyerlenmiş atıdır.- Dost ile ye, iç; alış veriş etme.

Dostluk başka, alış veriş başka. Dostun attığı taş baş yarmaz.

Hurafe

Dünya hurafe gününüz kutlu olsun ey ahali! Nereden mi çıkarttım? Ben uydurdum yahu! Bu yıldan itibaren her 9 Eylül günü Dünya Hurafe Günü! Bu da size baytar kardeşinizin bi ikramı olsun. Peki, bugünü nasıl ihya edip değerlendirebiliriz?

• Tören alanına merdiven koyup resm-i geçit halinde altından diil yanından geçebiliriz.

• Yine merdivenin yanına temsili türbe yapıp çaput bağlayabiliriz. İsteyenler okunmuş kalem, silgi, defter, kızılcık sopası üretip satabilir.

• Kara kedi itlaf ekibi kurabiliriz. Kara kedi bulamazsak saç boyasıyla boyatırız.

Bunlar işin makara kısmı. Bir de çağdaş hurafeler var onları da zikretmezsek olmaz:

• Temeli 'vahy' olan İslam'la temeli 'heva ve felsefe' olan demokrasinin bağdaşacağı inancı. Bu insanlar Allah'ın haram kıldığı bir şeyin 300–500 alidibonun kararıyla değiştirilebileceğine inanırlar.

• "İslam'da Laiklik Vardır" diyenler taifesi: Hem Müslümanım, hem laikim demek hurafenin kralıdır. "Hem Hinduyum, hem de süt danasının kebabını severim" demenin Türkçesidir!

• Tarihselci-Fazlurrahmancı-Hermenötikçi Fitne: 'Ayetler indiği dönemi kapsama alanına alır, bizi ırgalamaz' (haşa) diyen mütrefin taifesi. (Hurafeci yani "tahrif" ehlidirler!)

Ne nedir, tedaiyat!

Rüşvet: Masa altından, dosya arasından zuhur eden 1. Münci Paşa Hazretlerinin "tebessümü".

Mafya: Self-servis tahsi/l/s/at sistemi.

Çete: Öldürürken düşündürmek.

Örtülü Ödenek: Tahsi/l/at-ı 'mestûre'.

MGK: Hebelek, hübelek, gakguru guk.

Hınzır: Her gıdaya may-domuz olan yaratık. Lanetlenmiş bir türü beyne'n-nâs el-ân dolaşıyor!

Anayasa: 'Keyif veren maddeler!' (Jakoben Cemalistler için!)

Anayasa Mahkemesi: Men in black! Fak. Kapan.

Belge: Kaat parçası!

Teori: Belge. İmza. Komplo. Plan. Sarıkız, Ayışığı, Yakamoz!

Pratik: Al bu taka tukaları Cumhuriyet gazetesinde, Danıştay'da, Ulus'ta, Güngören'de, Şemdinli'de, Dağlıca'da, Aktütün'de taka tukalat da getir!

Ergenekon: Vasati 40 çöp! (Ölü Sazanlar Derneği)

Tren: Ergenekon

Öküz: ?

Silivri: Hanya-Gonya. (Ya da: 'Dinlenme' Tesisleri!)

Vatan: Mayınlı arazi parçası.

Bürokrasi: İşsizlik-i mestûre.

Askeri Yargı-TAY: Birkaç iyi adam! (Bürrrssss! Yargılanacaaak yargıla!)

Cunta: Rejimin 'ped'i! Sızdırmazlık contası. Jakobensel askersel 'tik'. 'Ziyadan rencide olan' huffaşın şartlı refleks ameliyesi!

Adalet: Yargısız infaz. Hileli zar.

Mühimmat: C-4

Malum Medya: A-4! (Bedelli gazeteci!)

Beyaz Türk: Layt Çıfıt!

CHP: Otobana yatmış cameş, üst geçitten geçen Cemse, kırmızı ışıkta bekleyen hipopotam!

Trafik Kazası: Beyin Göçü!

Bedelli: Bir Türk dünyaya bedeldir (bedelli hayaldir!)

Siyaset: Kayıkçı kavgası. Hacıvat-Karagöz.

Yüksek Siyaset: İttihad-ı İslam

Taraf Gazetesi: Teknik takip! (Ateizmin ve her türlü sapkınlığın kutsandığı varakpâre!)

Adli Tıp: Sıkıya geldi mi.. 1-2-3 'tıp'!

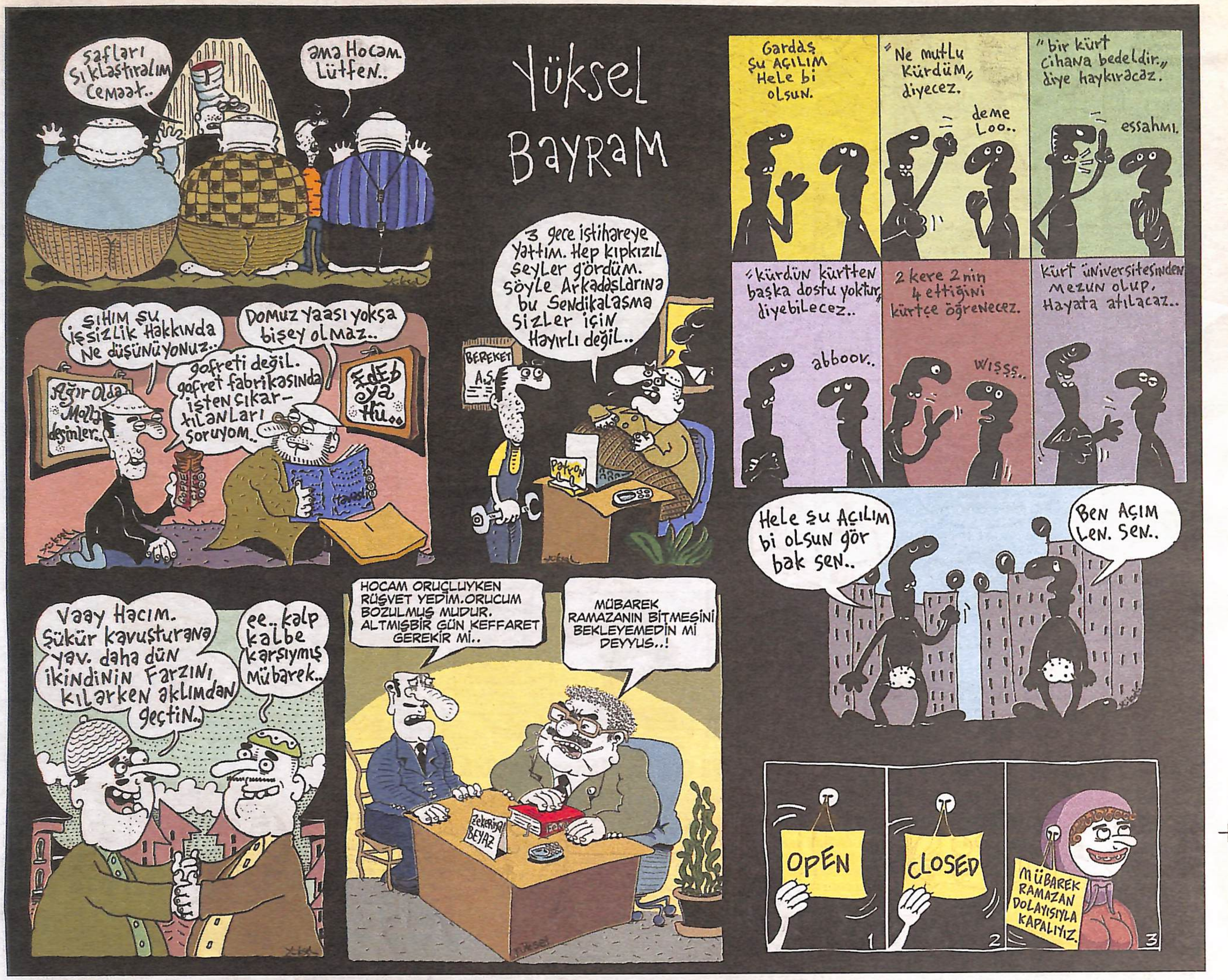
Yüksel Bayram
şafları sıklaştıralım Cemaat..
ama Hocam Lütfen..
Gardaş şu AÇILIM Hele bi olsun.
"Ne mutlu Kürdüm" diyecez.
deme Loo..
"bir kürt cihana bedeldir." diye haykıracaz.
essahmı.
"kürdün kürtten başka dostu yoktur" diyebilecez..
abboov..
2 kere 2nin 4 ettiğini kürtçe öğrenecez.
WISSS..
Kürt üniversitesinden mezun olup, Hayata atılacaz..
SIHIM şu işsizlik Hakkında Ne düşünüyonuz..
Domuz yaası yoksa bişey olmaz..
gofreti değil. gofret fabrikasında işten çıkarılanları soruyom..
Ağır Olda Molla deşimler.
Edeb ya Hu..
3 gece istihareye yattım. Hep kıpkızıl şeyler gördüm. Söyle Arkadaşlarına bu Sendikalaşma sizler için Hayırlı değil..
BEREKET A.Ş.
Patron
Hele şu AÇILIM bi olsun gör bak sen..
Ben AÇIM Len. Sen..
Vaay Hacım. Şükür kavuşturana yav. daha dün ikindinin Farzını kılarken aklımdan geçtin..
ee.. kalp kalbe karşıymış Mübarek..
HOCAM ORUÇLUYKEN RÜŞVET YEDİM. ORUCUM BOZULMUŞ MUDUR. ALTMIŞBİR GÜN KEFFARET GEREKİR Mİ..
MÜBAREK RAMAZANIN BİTMESİNİ BEKLEYEMEDİN Mİ DEYYUS..!
Zekeriya Beyaz
OPEN
CLOSED
MÜBAREK RAMAZAN DOLAYISIYLA KAPALIYIZ.
1
2
3

Bayramlaşmaya gelen çocuklar da olmasa kimbilir
Söyleyin bana; hiçbir gün gülmemiş garip bayramda nasıl gülebilir?
Karikatür Sanatı ve Kağıthane Panteri Önder
ÖNDER YAVUZ
GÜNYAMAÇSPOR GAYRI RESMİ SPONSORU
BENZEMEMİŞ DİYORUM KOÇUM! KALBİNİ KIRARIM BAK!
BAKIN EFENDİM, KARİKATÜR BİR ABARTI SANATIDIR... SANATA VE SANATÇIYA SAYGI ARTI 25 TL LÜTFEN... LÜTFEN DİYORUM!
Portre karikatür yapılır 25 TL
HIIM... HIIMM...
EVET HOCAM...
HIMM... TERTEMİZ BİR AMATÖR RUH... HIMM... EVET EVET.
YANİ...
YANİSİ... EVET EVET; AMATÖR SICAKLIK ÇOK ÖNEMLİ
ANLADIM... ÇOK MÜKEMMEL VE ŞAHANE DEĞİL AMA; USTALIK YOLUNDA EMİN ADIMLARLA DİYORSUN ÖYLE Mİ HOCAM?
ULAN SICAKLIK DİYORUZ, PIRIL PIRIL DİYORUZ DAHA NE İSTİYON BE!
LÜTFEN ÇOK PARDON HOCAM... SICAK BİR AMATÖR PIRILTI DA BENİM İÇİN GURURDUR HOCAM... AFFEDİN HOCAM

Şeytan bunun neresinde? **Hakan Öztürk**

Durup durup memleketini methedenlerden hiç hazzetmem. Yalnız şunu söylemeden edemeyeceğim, memleketim Amasya'm, istiridye kabuğu gibi sıralanan dağların arasında bir inci tanesidir. Dedesinin, anasının babasının soyunu sopunu, ecdadını övenler kadar da kızdığım yoktur. Yalnız benim dedemin dedesi çok mühim bir şahıstı.

1919 yılında, İstanbul'un işgalinden sonra tüm Türkiye'de oluşturulmak istenen yeni bir istihbarat ağı oluşturmak için Karakol Cemiyeti kurulmuştu. Büyük dedem de bu cemiyetin Amasya ayağını oluşturuyordu.

Yani, Amasya'da ne kadar gazete, mektup, evrak varsa büyük dedeme ulaşır, o da işe yarayacak olanları tasnif eder, İstanbul'daki merkeze iletirdi. İlk başlarda muntazam ilerleyen bu sistem, sonraları merkezin Ruslarla yakınlaşması üzerine sekteye uğramış, dedem de, cemiyetin yeniden düzenli hale gelmesi için uğraş vermişti. Aylarca sürdürdüğü çabanın akabinde kim oldukları belli olmayan kişilerce sandalyeye bağlanarak yakılmış, cemiyet işlevsiz kalmış, dedem de ölümüyle arda kalan eşine ve çocuklarına, Amasya ve Tokat sınırları arasında bir dağ köyünde üç katlı bir ev ve epey bir malvarlığı bırakmıştı.

Kum saatinin kumlarını yavaş yavaş azaltan zaman, miras bıraktığı mal varlığını da, çocuklarını da yavaş yavaş eksiltti ve günümüze bizim bayramlarda elini öpmek için gittiğimiz, seksenli yaşlarının ortasındaki ninemi ve artık iyice eskimiş üç katlı evi bıraktı. Üst katlar ayakları merdiven çıkamayan ninem için eski hatıralarda kalmıştı. Biz de her gelişimizde daha da eskiyen ahşap evin katlarını çıkar, zamanında hizmetçiler, misafirlerle dolmuş olan odalarını keşfederdik.

Bu rutin ziyaretlerimizden birisinde, sobanın dibinde yarısı yanmış, sıçrayan alevlerle delik deşik olmuş Arap harfli gazete sayfaları gördüm. Nineme "bunlar ne?" diye sorduğumda, bana bakıcının sobayı tutuşturmak için çatı katından aldığını, gözlerinin artık görmediğini söyledi. Ben de hemen çatı katına çıktım. Tavanının yarısı çökmüş odanın kapısı tellerle kapatılmış ardiye kapısını açtığımda karşımda bir tomar kağıt gördüm. Belli ki bu ardiye baştan aşağı gazeteler, evraklar ile doluyken yakıla yakıla ancak bu kadar kalmıştı. Şöyle bir göz gezdirdim, dergiler, gazeteler, yazışmalar vardı. Ne varsa çantama doldurdum, tatilin geri kalanını Amasya'da geçirdikten sonra İstanbul'a döndüm.

Geçen hafta boş bir vaktimde çantamdakilere göz atabilme şansım oldu. 19. yüzyılın başından bir mizah dergisi geçti elime ilk önce. Adı, "Devekuşu". Devrin bir paşasını inek şeklinde çizmişlerdi. "Demek geçen yüzyılın espri anlayışı böyle." diye düşündüm. Hızla diğer dergilere, gazetelere, evraklara baktım. Mahalli gazeteler, resmi yazışmalar… iştahla bakarken aralarında matbu olmayan bir kağıt parçası çok dikkatimi çekti.

İyice sararmış bir kağıttı, üzerinde yine Osmanlıca ama el yazısı ile yazılmış bir cümle, sayfanın geri kalanında da, gelişi güzel dizilmiş, yüzlerce toplu iğne başı kadar noktalar vardı. Kendim, ifrit… sır… kelimelerini çıkarabildim. Bu iki kelime, zihnime cezbe oltasının takılmasına yetmişti de artmıştı bile. Hemen kadim dostum Fatih'i aradım.

Bir edebiyat fakültesinde, parlak kariyerinin başındaydı Fatih. Gördüğüm kadarıyla hafızası da ilmi kadar güçlüydü. İkisi bir arada çok nadir olur derler. Özetle durumu anlattım, hemen Üsküdar'da buluşalım dediğinde, heyecanla evden çıktım.

Buluştuğumuzda heyecanla kâğıdı ona uzattım. Laftan anlayan insandır Fatih. Hal hatır faslını es geçip kâğıda baktı. Biraz inceledi.

"İyi muhafaza edilmiş, kâğıdın durumuna, kullandığı kelimelere, harflerin şekillerine bakacak olursak, bu on dokuzuncu yüzyılın sonlarından bir yazı diyebilirim.

"Peki ne diyor?" diye atıldım. Durdu.

"İfritin sırrı, üçün içinde beşte saklıdır."

"Nasıl yani?"

"İfritin sırrı, üçün içinde beşte saklıdır."

"Bir şey anlamadım."

"İfritin sırrı, üçün…"

"Lan! Onu anladım. Ne demek bu?"

Güldü.

"Bu bir şifre, üçler beşler... Ebcet olabilir, belki eski bir kitabın bir parçası… bilemeyiz. Yazıldığını düşündüğüm seneye bakarsak ebcet ile ilgili bir şey olduğunu sanmıyorum, zaten çok açıkça rakam verilmiş. Üç içinde beş… Çok karmaşık düşünmemek lazım sanırım. Ve notun aşağısındaki noktalar..." elindeki kurşun kalemle üçüncü ve beşinci noktayı daire içine aldı.

Gülerek bana döndü,

"İster misin şu noktaları birleştirince ortaya bir tavşan çıksın?"

"Hiçbir şey çıkmayacak değil mi bu yazıdan?"

"Herhalde çıkmayacak, ama aklımda birkaç şey var, benden haber bekle."

Düşündüğümden daha fazla ilgilenmişti. Notu ona verdim, vedalaştık.

Aradan kayda değer bir gelişme olmayan iki gün geçti. Cep telefonumda "Fatih" ismini görünce yeniden heyecanlandım. Onun sesinde heyecandan eser yoktu. Beni Acıbadem'deki evine çağırdı.

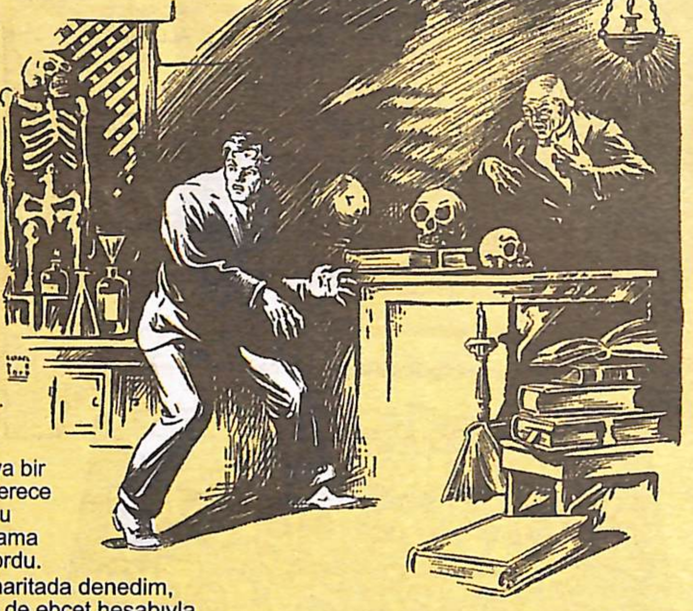

Acıbadem'deki evine gelip de, çalışma odasında oturduğumuzda, masayı boydan boya kaplayan dosyaları gördüm.

"Ne yaptın Fatih?" diye sordum.

"Elle tutulur bir şey yok." Sesinde hayal kırıkları vardı. Bana asetat üzerine basılmış bir yıldız haritası gösterdi. "Çok iyi bir fikirmiş gibi gelmişti." Dedi. Asetat'ı sayfadaki noktaların üzerine koydu. Üçüncü ve beşinci noktalarla yıldızları çakıştırmaya çalıştı, ortaya bir şey çıkmadı. Sayfayı 45 derece çevirdi, haritayı çevirdi, bu şekilde epey bir uğraştı, ama noktalar haritaya uymuyordu.

"Bunun gibi yirmi beş haritada denedim, ama olmuyor." Dedi. Ben de ebcet hesabıyla bir şey çıkar mı diye umdum. İşlemlerle dolu sayfaları gösterdi. "Bir şey yok yine, rakamlar rakamlar…" Aklıma üç içinde beş'in olduğu ve sayfada dizilmiş noktalarla yapacak başka bir şey de gelmedi. Biraz basit düşünmek istedim. Üstlerde bir rafa uzandı, Kuran'ı Kerim'e uzandı. Öpüp alnına değdirdi ve okumaya başladı.

"Kuran'ın üçüncü suresi Al i İmran beşinci ayeti; Bismillah, "Şu da kesindir ki, ne yerde, ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. "

"Eyvallah, amenna!" dedim. Biraz düşündüm. "Bundan da bir şey çıkmaz herhalde."

"Evet." diye cevapladı Fatih. "Dünyadaki her sır çözülecek diye bir şey yok demek ki."

"Evet. Dünyamız, Reha Yeprem'le Sırlar kapısı." Dedim. Gülüştük.

Bir süre sonra dikkatimiz başka yerlere kaydı. Ben geniş kütüphanesindeki sadece kapaklarını okuyabildiğim el yazmalarını incelerken, Fatih de masasındaki asetatları, müsvedde kağıtları topluyordu. Sonra diğer raflara baktım, Lovecraft, "Cthuhu'nun Çağrısı", Stoker'ın "Drakula"sı, Maupassant'ın "Horla" 'sı, Clark Aston Smith, Robert Erwin Howard ve yüzlercesi. Fatih tam bir korku ve gizem romanları okuyucusuydu. Bu yazının sırrını çözmek için neden bu kadar çok uğraştığını o zaman anladım. Birden aklımda bir şimşek çaktı.

"Fatih?"

"Efendim?"

"Adamın Müslüman olduğunu nerden çıkardın?"

"Nasıl yani?"

"Niye hemen Kur'ana baktın? Osmanlıca yazıyor diye yazanın Müslüman olduğunu nerden çıkardın?"

Bir an düşündü.

"Haasss…!"

"binallaahh!!" diye tamamladım.

Hemen raflardan kara kaplı bir kitap çıkardı. "Eski ahit" Yazıyordu üzerinde. Sayfaları biraz kurcaladıktan sonra sesli olarak okumaya başladı.

"3. bahis Daniel bahsi, 5. bab;

"Boru ney,lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın dikmiş olduğu altın heykele tapınacaksınız."

Ortamda bir sessizlik oldu.

"Ney, lir, kanun…" Elime kağıdı aldım. Noktaların altına beş tane çizgi çektim. Sonra bir beş çizgi daha. Bunun gibi on tane sutün çıktı. Sütunları Fatih'e gösterdim.

"Neye benzedi şimdi?"

"Hmmm" dedi, "Çizgiler… Elektrik tellerine konmuş onlarca karga görüyorum… bir keresinde çocukken yere düşmüş yavru bir karga gördüm, elime almamla onlarca karga üzerime gelmişti o gün bugündür…"

Dalga geçmeyi kessin diye kağıdın en soluna bir sol anahtarı çizdim. [sol anahtarı kağıdın soluna konduğu için bu ismi almıştır]

devamı sayfa 22'de...

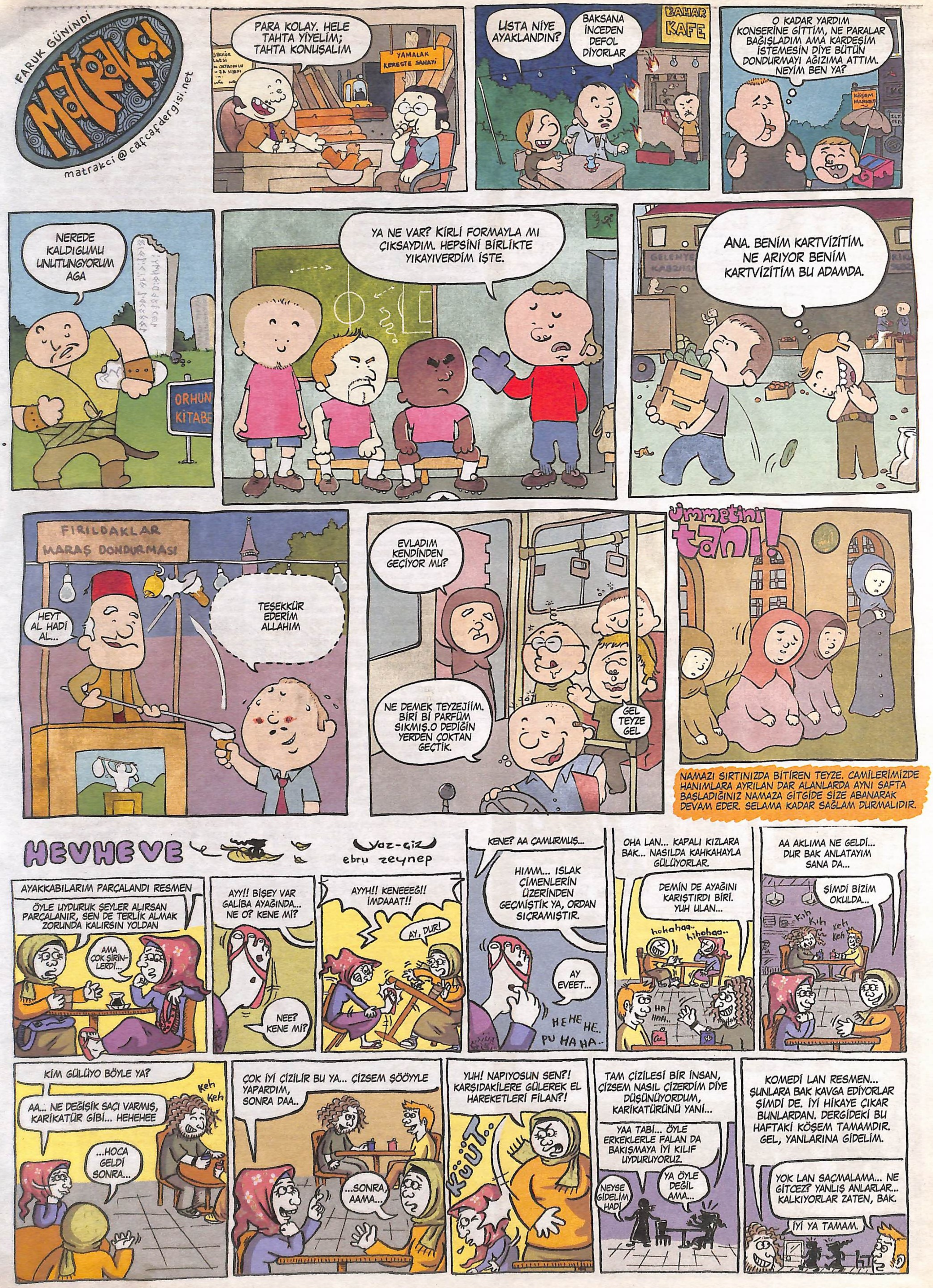
FARUK GÜNİNDİ
Matrakçı
matrakci@cafcafdergisi.net
PARA KOLAY. HELE TAHTA YİYELİM; TAHTA KONUŞALIM
YAMALAK KERESTE SANAYİ
BAHAR KAFE
USTA NİYE AYAKLANDIN?
BAKSANA İNCEDEN DEFOL DİYORLAR
O KADAR YARDIM KONSERİNE GİTTİM, NE PARALAR BAĞIŞLADIM AMA KARDEŞİM İSTEMESİN DİYE BÜTÜN DONDURMAYI AĞIZIMA ATTIM. NEYİM BEN YA?
KÖŞEM MARKET
NEREDE KALDIGUMU UNUTUNGYORUM AGA
ORHUN KITABE
YA NE VAR? KİRLİ FORMAYLA MI ÇIKSAYDIM. HEPSİNİ BİRLİKTE YIKAYIVERDİM İŞTE.
ANA. BENİM KARTVİZİTİM. NE ARIYOR BENİM KARTVİZİTİM BU ADAMDA.
FIRILDAKLAR MARAŞ DONDURMASI
HEYT AL HADİ AL...
TEŞEKKÜR EDERİM ALLAHIM
EVLADIM KENDİNDEN GEÇİYOR MU?
NE DEMEK TEYZEJİİM. BİRİ Bİ PARFÜM SIKMIŞ.O DEDİĞİN YERDEN ÇOKTAN GEÇTİK.
GEL TEYZE GEL
ümmetini tanı!
NAMAZI SIRTINIZDA BİTİREN TEYZE. CAMİLERİMİZDE HANIMLARA AYRILAN DAR ALANLARDA AYNI SAFTA BAŞLADIĞINIZ NAMAZA GİTGİDE SİZE ABANARAK DEVAM EDER. SELAMA KADAR SAĞLAM DURMALIDIR.
HEVHEVE
yaz-çiz ebru zeynep
AYAKKABILARIM PARÇALANDI RESMEN
ÖYLE UYDURUK ŞEYLER ALIRSAN PARÇALANIR, SEN DE TERLİK ALMAK ZORUNDA KALIRSIN YOLDAN
AMA ÇOK ŞİRİNLERDİ...
AYY!! BİŞEY VAR GALİBA AYAĞINDA... NE O? KENE Mİ?
NEE? KENE Mİ?
AYYH!! KENEEEĞ!! İMDAAAT!!
AY, DUR!
KENE? AA ÇAMURMUŞ...
HIMM... ISLAK ÇİMENLERİN ÜZERİNDEN GEÇMİŞTİK YA, ORDAN SIÇRAMIŞTIR.
AY EVEET...
HEHEHE.. PU HAHA..
OHA LAN... KAPALI KIZLARA BAK... NASILDA KAHKAHAYLA GÜLÜYORLAR.
DEMİN DE AYAĞINI KARIŞTIRDI BİRİ. YUH ULAN...
hohahaa.. hihohaa..
HA HAA..
AA AKLIMA NE GELDİ... DUR BAK ANLATAYIM SANA DA...
ŞİMDİ BİZİM OKULDA...
Kıh Kıh Keh Keh
KİM GÜLÜYO BÖYLE YA?
AA... NE DEĞİŞİK SAÇI VARMIŞ, KARİKATÜR GİBİ... HEHEHEE
Keh Keh
...HOCA GELDİ SONRA...
ÇOK İYİ ÇİZİLİR BU YA... ÇİZSEM ŞÖÖYLE YAPARDIM, SONRA DAA..
...SONRA, AAMA...
YUH! NAPIYOSUN SEN?! KARŞIDAKİLERE GÜLEREK EL HAREKETLERİ FİLAN?!
KÜÜT..
TAM ÇİZİLESİ BİR İNSAN, ÇİZSEM NASIL ÇİZERDİM DİYE DÜŞÜNÜYORDUM, KARİKATÜRÜNÜ YANİ...
YAA TABİ... ÖYLE ERKEKLERLE FALAN DA BAKIŞMAYA İYİ KILIF UYDURUYORUZ.
NEYSE GİDELİM HADİ
YA ÖYLE DEĞİL AMA...
KOMEDİ LAN RESMEN... ŞUNLARA BAK KAVGA EDİYORLAR ŞİMDİ DE. İYİ HİKAYE ÇIKAR BUNLARDAN. DERGİDEKİ BU HAFTAKİ KÖŞEM TAMAMDIR. GEL, YANLARINA GİDELİM.
YOK LAN SAÇMALAMA... NE GİTCEZ? YANLIŞ ANLARLAR... KALKIYORLAR ZATEN, BAK.
İYİ YA TAMAM.

sayfa 2'den devam...

Evet. Kabalaştın oğlum Hamza. Çok kabasın. Evet oldukça kabayım. Fakat felsefede babayım. Hakikati bulmaya yönelik, mütevazı bir çabayım. Gelin size mercimek çorbası yapayım. Efendim? Varlığın anlamını çözen insan, kimliğini de bulacaktır. Varlık ve kimlik meselesi, insanlığın büyük meselesidir.

Ah! Büyük ve güzel şeylerden söz ediyoruz, tanrım! Dur, hemen Dostoyevski'ye bağlama. Bağladım bile. Ah sayın bayım, bu onurlu fakat yoksul memuru, böylesine önemli bir akşam yemeğine davet ettiğiniz için size öyle minnettarım ki! Oh evet, çok yoksulluk çektik, fakat hayır! Nasıl söylesem; aşağılanmak, bayım; ne kötüdür bilemezsiniz. İnsan, gururu için yaşar saygıdeğer efendim, öyle değil mi? Fakat takdir edersiniz ki… Oh hayır, acı çekmek için yaratılmış gibiyiz! Fakat beni yanlış anlamanızı istemem. Seviyoruz biz bu ülkeyi, yine de seviyoruz. Anamızdır o bizim! Tanrım! Tanrım! Oh! Böyle konuşarak sizi rahatsız etmiyorum değil mi? Lütfen sarhoş olduğumu düşünmeyin. Sadece bir kadeh votka… Fakat açıkçası… Biraz, başımın ağrıdığını söylemeliyim…

Tamam, kes artık. Ne anlar cühela, Dostoyevski üslubundan: bunlar televizyon çocuğu: bunlar internet çocuğu: boşa zahmet efendim! Evet. Ne diyorduk? 'Bu sistem' diyorduk. Evet, şu an dünyada yürürlükte olan ve 'emperyalizm/kapitalizm/modernizm' denen bu sistem, insanı aşağılamaktadır; insanı kimliksiz ve kişiliksiz bir yaratığa dönüştürmektedir. Bu sistem 'doldur-boşalt' yaşayan bir insan tipi üretmiştir. Hayat 'barınma, beslenme ve üreme'den ibaretse, öküzlerden ne farkımız kaldı bizim? Birileri göstere göstere onurumuzla oynuyor.

Mesaj içeren eserlerin itibar görmediği bir dönemde, inadına, mesaj içerelim oğlum Hamza: The message: Onurumuzu ancak varlık ve kimlik sorununu çözerek kurtarabiliriz. İşte budur. Helal olsun bize. Hadi bunu kutlayalım. Nasıl? Mesela, marş söyleyelim: Marş söylemeden ölmek bize yakışmaz. Ahmet Kaya ölmedi diyorlar doğru mu? Akşam olur mektuplar hasretlik söyler. Bırak bu ağızları hocam. Bizden bir şeyler söyle: Yaslı gittim şen geldim / Aç koynunu ben geldim. Hoppala. Bizden dedik yahu. Resmen ahlaksız teklif. Aç koynunu diyor. Helaliyse tamam da; aksi takdirde sakıncalı bir durum. Hah ha.

Ulan şimdi güzel bir kahvaltı yapmak vardı. Çay, peynir, siyah zeytin. Susamlı sıcak pide. Ramazan'ın hikmetleri. Oruç üzerine düşünceler. Orucumuzdan geriye sadece açlık kalmasa keşke. Bir eşeği de ağaca bağlasan tüm gün aç kalır, öyle ya. Mesele bu değil. O halde hareketlerimize dikkat. Evet. Annemin suratı asık ama hizmette kusur etmiyor: temiz pantolon ve gömlek hazır. Canım annem. Nasıl anlatayım sana bilmem ki. Okumamı istiyorsun, bir mesleğim olsun, kariyerim olsun, para kazanayım, evleneyim, çocuklarım olsun, ah annem ah. Benim adım Hamza, anne. Modern vahşilerin mızrakları göğsümde. Modern vahşiler ciğerimi söküyor anne. Hedefteyim, isabet alıyorum. Kendim olamıyorum; nasıl anlatayım sana bilmem ki. Kendi kelimelerimle yaşamak istediğimi sana nasıl anlatayım? Onların kavramlarıyla, onların kurumlarıyla yaşadıkça, başka bir varlığa dönüşüyorum; onlara benziyorum. "Zihnî akrabalık, zaman içerisinde kalbî akrabalığa dönüşür." diyor Gazali. Ne demek bu? Nasıl oluyor? Zihnî akrabalık, aynı kavramları, aynı kelimeleri, aynı mantığı kullanmakla oluyor; bu da zamanla kalbî bir yakınlık doğuruyor. Yani onların kelimeleriyle düşündükçe, onların kavram ve kurumlarıyla yaşadıkça, onlar gibi hissetmeye ve inanmaya başlıyorsun. Özene bezene defterlerimizi kitaplarımızı kaplayıp, tırnaklarımızı kesip, kravatlarımızı takıp gittiğimiz okullarda, bizi bir kuşa benzetmeye çalışıyorlar anne. Gönlümüzün kanatlarını kırıyorlar. Alıcılarımızın ayarıyla oynuyorlar. Orijinalimizi bozuyorlar. Aklımızı kendilerince şekillendirmeye, bizi istedikleri türde bir insana dönüştürmeye çalışıyorlar. Fakat onların istediği gibi olmama konusunda daha uyanık davranacağım ben artık. Biliyorum, anlayacaksın beni, hak vereceksin bana. Oğluna surat asma anne, ne olur dua et.

Biraz kırgın, çıktım evden… Dolaştım yollarda. Gözlerimde yaş, kalbimde sızı. Unutmadım seni. Yahu Barış Manço'nun güzel parçaları var be. İşte hendek işte deve. Zordur almak bizden kızı. Oğlumuz ne iş yapar? Okur. Yazar. Hımmm… Yazar ne yazar ne yazamaz. Hah ha. Valla bir yazar, çiçek böcek edebiyatı yapabilir, saçma imgelerle saçma metinler üretebilir, mesaj içermeyen, soyut ve modern ürünler verebilir; fakat emperyalizme / kapitalizme / modernizme karşı, direniş edebiyatı yapamaz, devrimci edebiyat yapamaz, siyasi edebiyat yapamaz. Peki neden? Öncelikle, sanat sevicileri tarafından, 'mesaj kaygısı taşımakla' suçlanır ve hor görülür. Sonra, sistemin muhafızları, düşünce suçundan adamı asıverirler alimallah. (Asın ulan beni.) Tehlikeli meslekmiş. Yok kardeşim: bir adam, yazdıkları yüzünden başı derde girmedikçe, yazar sıfatıyla dolaşmasın ortalıkta. Ayıp diye bir şey var. Neyse. Ne diyorduk? Yazar ne yazar ne yazamaz, diyorduk. Ondan önce yahu. Haa: oğlumuz ne iş yapar, diyorduk. Evet. Öyle ya: madem üniversiteye gitmeyeceğim, şimdi bir iş bulmam gerekiyor. Dükkânlara daha dikkatli bakalım: Kredi kartı geçerlidir. Kaçak çay var. Taze naftalin geldi. Klima çalışıyor kapıyı örtün. Tecrübeli bayan eleman alınacak. Ne tecrübeliyim ne bayan. Geziyorum sokakları yayan. Kimdi ulan Mahir Çayan? Dayan oğlum Hamza dayan.

İşsiz sıfatıyla ilk kez dolaşıyorum şehri. Ah ne acıklı! Elimin altında bir sergüzeşt tombalası. Evet Saitçiğim. Bakalım ne çıkacak şansımıza. Sen de az uyanık değilsin hani, neleri öykü diye yutturdun millete. Sait Faik öyküsü iyi incelenmeli bence. Öyküler, göründüğü kadar masum mu acaba? Tartışalım efendim. (Yalnız hatırlatırım ki, tartışmak kelimesinin kökü, tartmaktır. Bir şeyi doğru tartmak içinse, kaliteli bir tartı bulmamız gerekir. Elinizde sağlam

tartılar/
İşte so
öykücü
gerçek
dayatm
kıskand
Efendir
öylesin
âşık, iş
Öykü
ilişkiler
Haa, a
dili hoş
şaraplı
vardır:
dikkatli
nefsi
anlaşıla
ahmak
dokund
yücelt
Öyle ya
Sait F
bir iş
kumar
aynı k

hüman
meyhan
vapurla
Rumlar
papazl
peşinde
hareket
geniş a
ahlaksı
sevimli
Modern
metinle
içen, ya
insan.
Müslü
duyarlığ
fotoğraf
Sait Fa
'sanat
bakma
Üsküd
İstanb
İstanbu
Hamza
Yürü b
oğlum
sahte

çüler olmadan neyi tartışacaksınız?) Cumhuriyet döneminin bir numaralı neden Sait Faik'tir? Ya da öyle midir? Yoksa bu ideolojik bir mıdır? Evet, akademisyenleri cak bir çalışmaya daha imza atalım: kuyanlar bilir ki, onun kahramanları, yaşayan, amaçsız, idealsiz, sarhoş, güçsüz, aylak adamlardır genelde. de sık sık, arsız insanları ve ahlaksız ormalmiş / meşrûymuş gibi anlatır. tımı sadedir, üslubu tatlıdır, hafiftir, eyvallah. Ama metinlerde, rakılı dınlı kumarlı, çalgılı danslı bir hayat ial bir durum gibi gösterilir bu; fakat okuma yaparsak, bunun, fıtri değil ayatın propagandası olduğu r. Gerçi o aptal yaşama zevkinden, yimserlikten sıyrılıp bazı hakikatlere u, tembelliği değil de emeği metinleri de var. Fakat nadirattan. ca güzel yazıyor zaten. Ama klasik ykusü nedir: bir adam kendince para kazanır, sonra kadın, aşk, bir sebeple iş bozulur. Zaten hep nan anlatıcı vardır. Apolitik bir

ahillerden, balıkçı rinden, arka mahallelerden, çekilmiş şehir fotoğrafları… meniler, Yahudiler, kiliseler, işeler, hırsızlar, serseriler, kadın z erkekler, kızının yanlış e göz yuman mezhebi gayet r falan… İcabında hisli; ama anların gayr-i meşru hayatlarını ermeye çalışır hazret.

n piyasaya sürmek istediği tip, ayet ustaca çizilmiştir. Yiyen alkan, uyuyan, çiftleşen bir lsiz, ahlaksız insan yani… Bir ahallesinin, Müslüman nezaketinin, inceliğinin ar mıdır Sait Faik'te acaba? Hah! ideolojik: bizim akıllılar da oji' dedin mi arkalarına çıyor. Uyanın arkadaşlar: abah oldu.

ebiyat'a gidecekmişim. Ulan biyat bana gelsin be! İnadına ına Hamza! Ölümüne Hamza! m, kim tutar seni! Yavaş ol a: nefsini azdırma. 'Kariyer' adlı eyim derken, 'gurur'a kapılıp nefsini tanrılaştırma! "Lailahe Vadisi"ni geçtikten sonra "İllallah Dağı"na varmadan "Nefs Bataklığı" vardır, unutma!

Vakarlı ol; kibirli değil!

Nefsine diklen; yalnız Allah'a eğil!

Vay hocam, kafiyeli mesaj ha. Vadi falan? Literatüre de hâkimsin bakıyorum. Gazali mi, İmam Rabbani mi? Yahu o değil de, ben nasıl iş bulacağım hakkaten? Dükkânların vitrinine bakarak iş bulunur mu? Bir gazete alsam? Hay Allah. Şimdi bi dakka; önce konuyu açıklığa kavuşturalım. Fakat konuyu açıklığa kavuştururken kendimizi kaybedip kaldırımda yürüyen insanlara çarpmayalım. Tamam. Ben ne istiyorum? İş istiyorum. Para kazanmak istiyorum. Aslını söylemek gerekirse, iki dere dolusu altın istiyorum. Hah ha. İslam, kapitalizmi bin dört yüz sene önce deşifre etmiştir: Efendimiz aleyhisselam "İnsanın bir dere dolusu altını olsa, ikincisini ister." buyuruyor. Bu vahşi kapitalizmin, panzehirini de sunmuştur yüce dinimiz: "Kanaat, tükenmez hazinedir." Açıklamazsam çatlarım: kanaat, yetinmek demektir cahilcim. İnsanlar hiç ölmeyecekmiş gibi hırsla sarılıyorlar budünyaya: evler, arabalar, kariyerler, daha mutlu bir gelecek için planlar, yatırımlar… Oysa mü'minin tavrı nettir: Dünyada, bir ağacın altında gölgelenip gidecek garip bir yolcu gibidir o. Ayet-i kerimeye göre mü'min, canını ve malını cennet karşılığında Allah'a vermiştir: canın da malın da gerçek sahibi, Allah'tır: dolayısıyla can, mal, hayat, bizde 'emaneten' bulunmaktadır. Şimdi söyle oğlum Hamza, insandaki 'sahip olma' duygusunu tahrik ederek hükmünü sürdüren kapitalist sistem, mü'minden hoşlanır mı? Hoşlanmaz. Neden? Çünkü bir mü'min; canına, malına, hayatına, yani elindeki şeye 'sahip olma' duygusuyla değil, 'emanet taşıma' hissiyle bakar: eee bu adama da her şeyi kakalayamazsın, öyle ya… 'Kanaat etmeyi' hayatının temeli yapmış bir mü'mine, budünyanın fani olduğunu bilen bir mü'mine, her şeyi satamazsın, öyle ya… Bu da hiç işine gelmeyecek tabi. Kapitalizmi yerle bir edecek anlayış budur oğlum Hamza. İşte bu yüzden, benim bir mü'min olarak varlığım, bu adi herifler için en büyük tehdittir. Gerçi onlar da uyandı: baktılar başka çare yok, dindarlara pastadan pay verdiler. Bu sayede onları da sisteme dâhil etmeyi planlıyorlar. Farkında mısın oğlum Hamza, dindarlar mal mülk edindikçe, makam mevki sahibi oldukça yumuşamaya başladılar; yumoş oldular. Hem yumuşak hem hesaplı oldular. Vay be. Coştun oğlum Hamza. Ama böyle sembolik bir dil kullanma, daha açık söyle, herkes anlasın. Olmaz efendim. Herkes anlamasın. O kadar da ucuz değil. Bağımıza destursuz girilmesin. Ehl-i dil olmayanlar bahçemizi yağmalamasın. Bu 'televizyon çocukları' bu 'internet çocukları' ne kadar ucuzcu, ne kadar kolaycı, ne kadar ahmak olduklarını anlasınlar, hadlerini bilsinler. Ne dediğimi anlamasınlar; suratıma aval aval baksınlar. Bu da benim taciz yöntemim. Söylediğim şeyler zaten malumu ilamdır. İlam mı? O da ne? Yavrum sen televizyonunu seyret; yorma kafanı böyle şeylerle. Hah ha. İlam. İlan. İlanlara bakmaya devam.

ÖMER FARUK DÖNMEZ

twitter.com/hesapadami

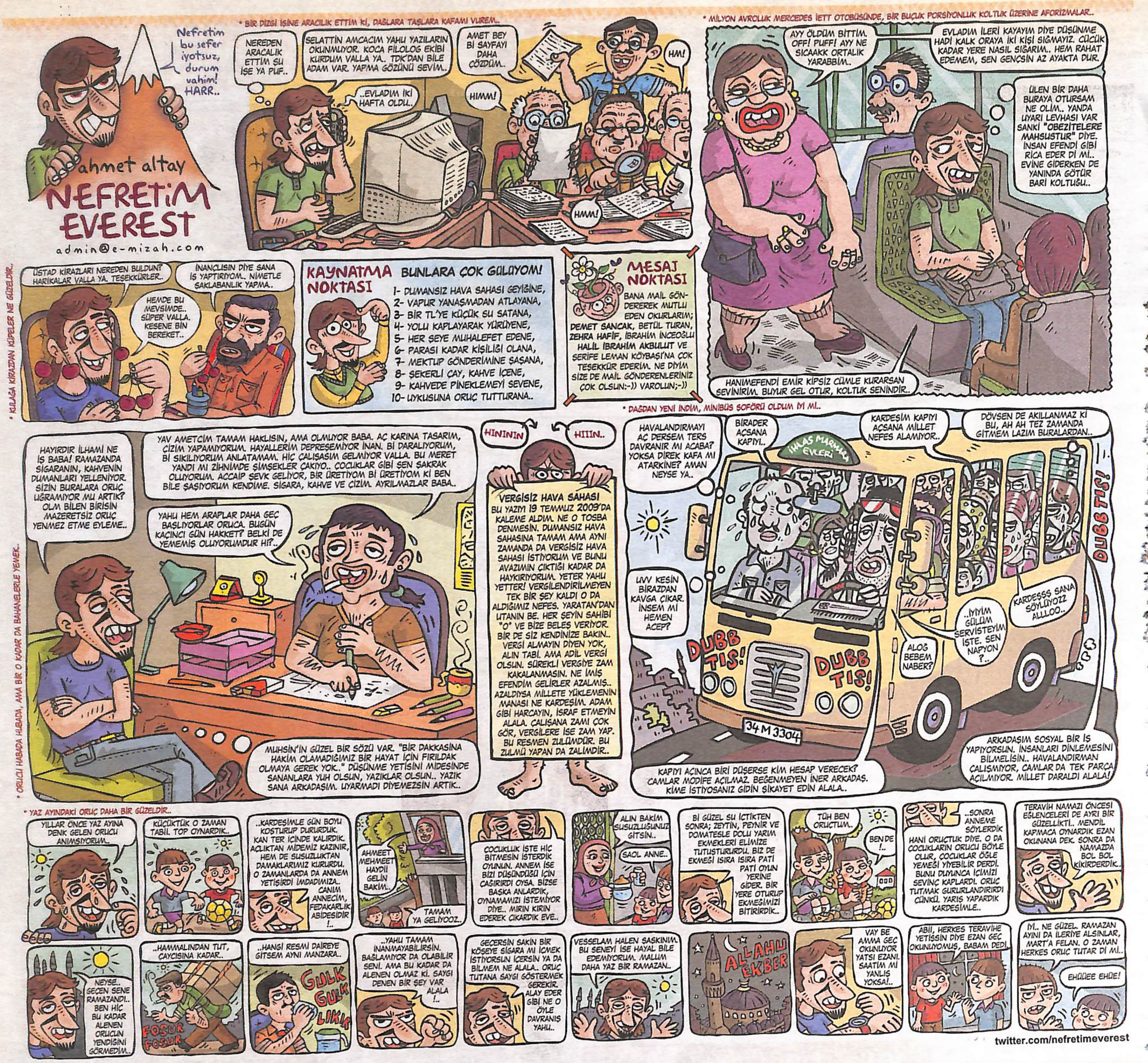

karşıyım

betül zarifoğlu koç

Basket maçında kendime karşıyım

Televizyonda zaman zaman basketbol maçlarını seyrederim. Hepsi olmasa bile NBA maçlarını seyretmekten hoşlarırım. Eğlencelidir, güzeldir, hızlıdır falan.

Gün oldu devran döndü, şu fani dünyada bana da canlı maç seyretmek nasip oldu. Abdi ipekçi spor salonunda güzelce yerimizi aldık. Oyuncular sahaya çıktılar. Müzikler falan. Hasılı ilk düdükle oyun başladı.

Buraya kadar her şey normal. Anormal olan bendim. Durum şu. Oyunu takip etmekte zorlanıyorum. Evet saçma ama öyle. Ne tarafa bakacağımı şaşırıyorum. Benim bildiğim maçı biz değil kamera takip eder. Ayrıca spiker de anlatır. Gözünüz başka bir yere de kaysa maçı kaçırmazsınız. Çünkü sözlü anlatım kesintisizdir. Neyse anlatılmayınca takip etmekte zorlanıyorum. Kim aldı, kaç sayılık atıştı, neler oluyor. Kim koştu, kim attı. Ay top nerede, heyyy biri anlatsın yahu. Ben duruma intibak sağlamakla meşgulken 3 sayılık bir atış olmuş. "tühhh göremedim yaa." Ee yok mu yavaş çekim falan, bir daha gösterseydiniz!!!! "O da mı yok.

Böyle saçma bir durumdayım. Demek ki televizyon karşısında seyretmekten dumur olmuşum. Bunu fark edince "dur kızım Betül, telaş etme, sen topu takip et, oyun onun etrafında dönüyor nasılsa" dedim kendi kendime.

Böylelikle kimsenin maçı anlatmayacağını kabul edip, topu takip etmeye başladım. Maç ilerlemeye, sayılar olmaya başladı. heyy galiba kapıyordum bu işi.

Maç ilerliyor. Bir basket oldu. Hakem düdüğünü çaldı. Top sağ tarafta kaldı. Bir oyuncu topu yerden aldı, yavaş hareketlerle yürümeye başladı falan. "eee noldu şimdi başlasa ya" diyorum ben. Sevgili eşim garip bir şekilde bakıyor bana. Sol tarafı göstererek "oyuncu sakatlandı ya" diyor.

Oyunculardan biri yerde yatıyor. Sonradan öğrendiğimize göre bacağında lifi kopmuş. Görüntü feci. Televizyondan seyretmek gibi değil. Tüm bu olanlar 5 metre ileride oluyor. Adamcağız yerde yatmış, acı çektiği görülüyor, bacağına ne olduğu belli değil, sağlık görevlileri başında. Aman ben bir üzül bir üzül perişanım. İnanın bir ağıt yakmadığım kaldı. Sahaya atlamamak için zor duruyorum. "Ah yazıııııık, hangisi çarptı kim bilir? (etrafa kötü kötü bakıyorum bu arada), ah vicdansız" gibi cümleleri soluksuz kuruyorum.

Hasılı hala pek adapte olamamıştım. Etrafa da daha önce basketbol

ismini bile duymamış biri izlenimi verdim. Sakatlanan oyuncuyu benim "ah tüh vah yazık" efektlerimle dışarı çıkardılar. Epey bir üzüldüm ama kısa bir süre sonra baktım ki herkes eğleniyordu. Yas tutmak bana düşmezdi. Tekrar maçla ilgilenmeye başladım.

Birden bire tüm maç seyircileri gibi tuttuğum takımın benim komutlarıma ihtiyaçları olduğunu hissettim. Oturduğum yerden sürekli emirler yağdırıyorum. "Koş koş koş, aferin, kes kes gidiyor, ah gitti sayı dikkat, bravo, aaaaaaaaa bu kaçmazdı işte" falanlarla bağırıyorum. Bir heyecan bir heyecan.

Ama yüce Allah'ım, bana bu kadar heyecan yetmez miydi? Maç uzatmalara gitti. Artık kendimi tamamen kaptırmış ya da kaybetmiş durumdayım. 5 dakikanın sonunda yine beraberlik. Ve ikinci 5 dakika daha. Neyse ki beraberlik bozuldu.

Bu kadar heyecana yürek dayanmaz. Muhtemelen bu sebepledir ki bir daha da hiçbir maçı sahasında seyretmeye gitmedim. Masa tenisi maçı dahil.

ZAVALLI NİYAZİ BEY'İN SÜPER MACERALARI

niyazicolbey@gmail.com

Sabah oldu ve uyandım ve o vakit pencereyi açtım ve gördüm ki şehrim sanki bir hayalet kasaba, yollar boş, perdeler kapalı, herkes uyuyor fakat bir ben ayaktayım.

Hemen çizgi romanımın başına oturdum. Hikayeyi kurmuş idim şimdi geriye sadece çizmek kalıyordu

ertesi gün
Derken Firuze çağırdı ve şöyle dedi:

"Niyazi, sen bu şeyi yapmamış mıydın?"

Şu şey dediği, çamaşır makinesinin arkasındaki bir sızıntı; gerçekten de yapamamış olacağım ki sevdiceğim, makinenin arkası göl olmuş.

(Hemen harekete geçen Niyazi Çol, gerekli müdahaleyi yapar ve arkasından masasının başına döner, kalem elindedir, önünde boş bir kağıt vardır, kâğıtla bir müddet bakışırlar...)

ertesi gün
Ben, dedi, Emine'ye gidiyorum, atkı yapmayı öğretecek bana, dedi, sana atkı yapacağım, dedi, peki her ilmeğinde bir takım sevgi şeylerini gözlemleyebilecek miyim, dedim, gözlemleyeceksin ama bazen gözlemleyemeyeceksin, dedi.

(Bir müddet sonra gece olur: Niyazi Çol, çalışma masasında bir yetim gibi boynunu bükmüş kendisini bekleyen boş beyaz bristol kâğıdından gözlerini kaçırır.)

Alerjik bir durum mu söz konusudur peki tırtıl? Zira bir kaşıntı şeyi bütün bir vücudumu sarmıştır ve hatta genel olarak son derece huzursuzumdur. Kızgın bir demir gibi kızgınım, evet! Hiçbir şeye tahammül edemiciim bu gece dostum, hiç bi şeye anlıyo musun? Biraz yalnız kalmak en iyisi.

Zaten en çok yaptığın şey biraz yalnız kalmak değil mi tırtıl?
Değil mi biraz yalnız kalmak?
Kalmak değil mi yalnız biraz?
Sana soruyorum, öyle diil mi?!!

ertesi gün
nesneye ulaşmamızı engelleyen dış engeller, tam da onlar orada olmasaydı, nesneye doğrudan ulaşılabileceği yanılsamasını yaratmak için oraya konmuşlardır. böylece bu tür engeller nesneye ulaşmanın bünyevî imkânsızlığını gizlerler.

ertesi gün
Sabah Firuze, hadi kalkalım ama bu sefer dışarda güzel bir kahvaltı yapalım, dedi. Gazetelerimizi aldık. Gerçekten de o kafede açık büfe şeklinde şey edilmiş bir lezzetli manzarayla karşı karşıya kaldık ve o vakit aklımız başımızdan gitti ve yoksa aşırı görgüsüzlük eden bir çift gibi mi görünüyoruz diye endişe ederek tabaklarımızı ağzına kadar doldurduk ve son derece büyük bir keyifle ve bundan sonra her pazar buradayız diye her lokmada and içerek kahvaltımızı yaptık. Ben bu arada Firuze'ye'a ondan gelen talep üzerine, nöbette uyudu diye eline fünyesi çekilmiş el bombası tutuşturulan askerle ilgili gelişmeleri anlattım ve böylece ona Kubrick'in Paths of Glory diye bir filminden bahsetme olanağına kavuşmuş oldum: hayatla kurgu arasındaki şaşırtıcı örtüşmelerden birine dikkat çekerek sevdiceğime bir kez daha ne kadar entelektüel bir adam olduğumu gösterdim ve ama o buna mukabil, dudak bükerek aketti ğim karşılığı verdi.

ertesi gün
Sabah bir süre boş sayfayla bakıştık ve eden sonra kalkıp bankaya gittim. Benden önceki 171 kişiyi Poe okuyarak bekledim. Bankadaki işimi hallettikten sonra eve geri döndüm ve çizgi romanımın başına oturdum, am ilk kareyi çizmeye başlamıştım ki imden bir ses Dexter'dan bir bölüm daha ersen iyi olacak, hoş olacak dedi.

Hmm... Böyle böyle, nereye kadar lan.

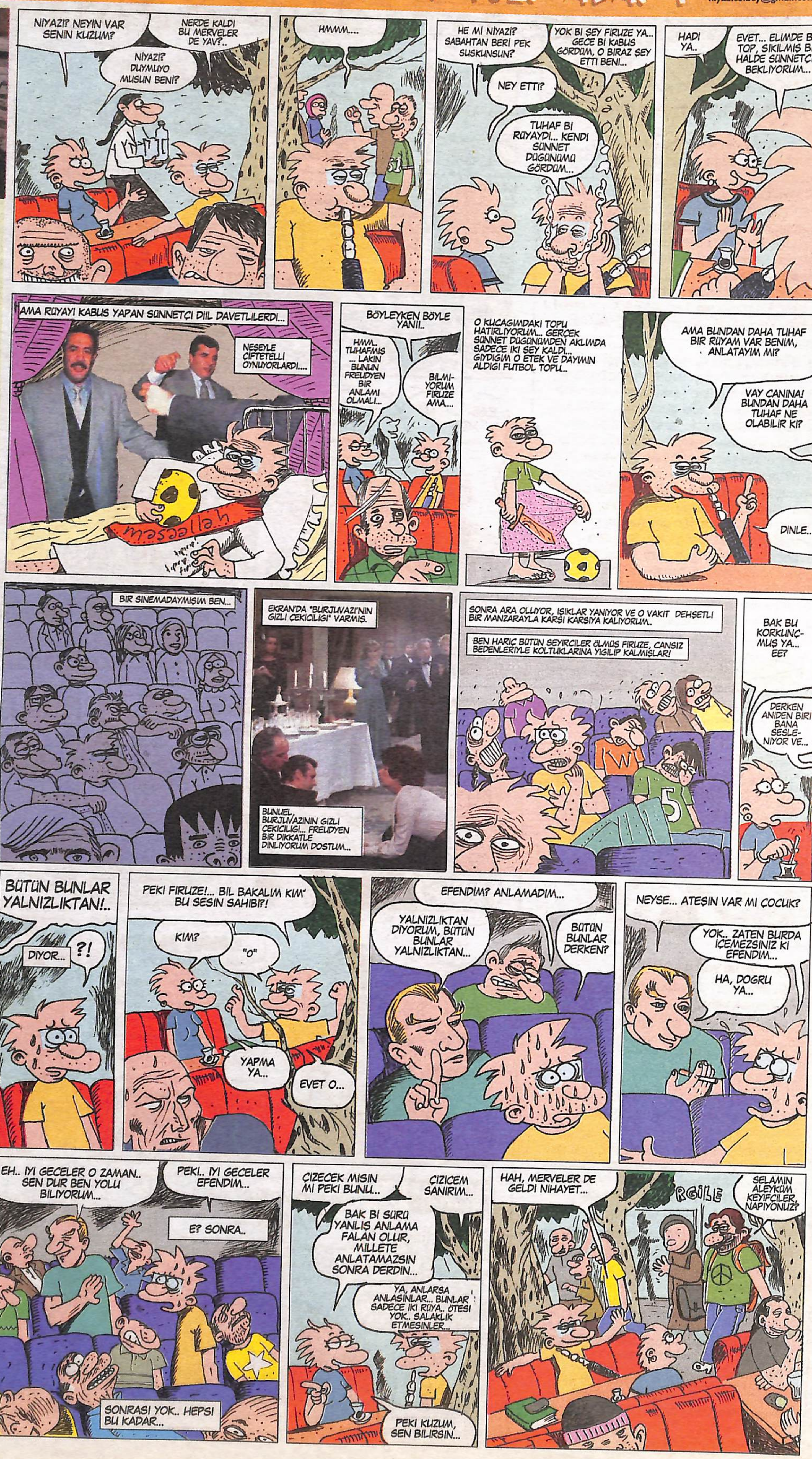

Cımbızcı Cafer

Cumhuriyet hizaya mı giriyor?

Aşağıdaki satırları Wikipedia.org'un Cumhuriyet Gazetesi maddesinden aktarıyorum: "Cumhuriyet gazetesinin isim babası Atatürk'tür. Yeni Gün ü yayımlamakta olan Yunus Nadi (Abalıoğlu), 7 Mayıs 1924'te Cumhuriyet i iki ortakla (Nebizade Hamdi ve Zekeriya Sertel) birlikte kurdu. Türkçe yevmi gazete, idare yeri İstanbul Cağaloğlu. Gazeteyi yönetmesi için Zekeriya Sertel'i görevlendirdi. Hüseyin Cahit (Yalçın)'in Tanin i, Velid Ebüzziya'nın Tasvir-i Efkâr ı, Ahmet Emin (Yalman)'ın Vatan ına karşı yayına başlayan gazete…"

Görüldüğü gibi Cumhuriyet, yeni rejimin sözcülüğünü yapmak üzere yayına başlamış ve o günden bugüne "eski rejim"i, Osmanlı Meşrutiyeti olarak bile görmemiş, "hilâfet, saltanat, teokrasi, monarşi, şeriat devleti, vb." gibi sıfatlarla karalamayı marifet sanmıştır. Cumhuriyet yazarları genellikle yeni rejimin yaptıklarını "aydınlanma devrimi" saymışlar ve cumhuriyet öncesini bir çeşit "karanlık çağ" olarak topa tutmuşlardır. Bunu yaparlarken toplumdan çok devleti merkeze alan bir tutum sergilemişler, tepeden inmeciliği, darbeciliği meşru, hattâ gerekli gören bir seçkinciliği tercih etmişlerdir. Demokrasinin gerekleri vesaire gibi itirazlara karşı nasılsa hazır ve her derde deva bir slogan vardır: "Halka rağmen halk için!"

Genel yaklaşımını böylece özetleyebileceğim Cumhuriyet gazetesinin 20 Ağustos 2009 Perşembe günkü sayısının 15. sayfasında Deniz Som'un Vaziyet'i içinde Nuri Kurtcebe'nin Sessiz Sedasız(!) çizgisini görünce gözlerime inanamadım.

Bu Nuri ne yapmış böyle?

Cumhuriyet'i 85 yıllık çizgisinin dışına mı sürüklemek istiyor?

Belki de 85 yıldır, tarih dışı, toplum dışı bir konumda bulunan Cumhuriyet'i hizaya sokmak istiyordur?

Nasıl yani?

Nasılı var mı kardeşim? Baksana Nuri, Cumhuriyet'in kurucusunu üç Osmanlı padişahının sonuna ulayıvermiş, onların başladığı cümleyi tamamlattırıyor!

"Eyvah" diyen Osman Gazi mi? "Sonunda" diyen Yavuz Sultan Selim mi? "Yobazlar" diyen Fatih Sultan Mehmed mi? Bu sıralamanın bir anlamı var mı?

Sıralamanın hiç önemi yok bence. Önemli olan bu dört portrenin da aynı derdi, aynı "devlet"i paylaşıyor olmaları.

Ama herkes biliyor ki, Türkiye Cumhuriyeti, her şeye rağmen Osmanlı Devleti'nin devamıdır.

Ama bunu Cumhuriyet gazetesinde(n) bilen, dile getiren oldu mu hiç?

Hayır hayır, ben bu hizalamayı hiç sevmedim! Nuri fena halde yanılıyor.

SUÇ ve CEZA
SERHAT ALBAMYA
OTOBAN FALAN FİLAN
DAAAAAAA
DAAAAAT
DAAAAAAT
DAAAAAT
DAAAAAAAAAT
ARKAMDA GÖRDÜĞÜNÜZ BU KARGAŞANIN SEBEBİ BENİM...
YAKLAŞIK BEŞ-ON SANİYE ÖNCE YAN YOLDAN HIZLA GELEN BİR ARACIN ŞERİDİME GİRMESİYLE AFALLADIM VE DİREEKSİYON HAKİMİYETİMİ KAYBETTİM
UPS!
BİP!
DAAAAAAAAAT
BURAYA NASIL GELDİĞİMİ HATIRLAMIYORUM FAKAT BİLDİĞİM BİRŞEY VAR O DA ARKA TARAFTA, İÇİNDE BULUNMAK İSTEMEDİĞİM OLAYLAR YAŞANIYOR... ŞİMDİ NE YAPMALIYIM? YA GAZA BASIP KAÇARIM, YA DA AGERİ DÖNÜP MARİFETİMİ GÖRÜRÜM.
DAAAAAT
DAAAAAAT
DAAAAAT
DAAAAAAAAAT
ÖYLEYSE İLK SEÇENEK; BAS GAZA UZA SERHAT!
GRİNNN!
GRNNNNN
ULAN YA ÇARPIŞMA OLDUYSA, YA BURNU KANAYAN KAZA KURBANI BİR MİLLET VEKİLİNİN EŞİNİN ESKİ KOMŞUSUNUN DAYISININ OĞLUYSA? BU VİCDAN AZABIYLA YAŞAYABİLİR MİSİN SERHAT? BENCE YAŞAYAMAZSIN!
AYVAYI YEDİĞİNİN GÜNÜDÜR HACIM! TAM DA HER ŞEY YOLUNA GİRMİŞKEN, TAM DA HER ŞEY ÇOK GÜZEL OLMAYA BAŞLAMIŞKEN. BÖYLE Bİ DİKKATSİZLİĞE NE GEREK VARDI?
HAYAT ÇOK BOŞ ATLASAM MI LAN?
KENDİNE GEL SERHAT! YARIN GAZETELERDEN KAZA OLUP OLMADIĞINA BAKARSIN... ULAN YA OLDUYSA? YA BEN ARDIMA BAKMADAN KAÇARKEN ARABALAR YA DA ŞÖFÖRLER BİRBİRİNE GİRDİYSE? YARIN Kİ MANŞETLERİ DÜNÜŞMEK İSTEMİYORUM! ALLAH'IM SEN YARDIM ET...
BİR DE ÖĞRETMEN ADAYI OLACAK!
BUNU YAPAN İNSAN OLAMAZ AYI! BİLDİĞİN AYI!
ZATEN HEP BU MÜMİN TAYFA!
BÖYLELERİ YÜZÜNDEN AVRUPA BİRLİĞİNE GİREMİYORUZ!
ESKİ SEVGİLİSİ GAZETEMİZE KONUŞTU; BENİ DE EVLENECEĞİZ VAATLERİ İLE KANDIRMIŞTI!
MOTOSİKLETLİ TERÖR!
YA HAPSE GİRERSEM?
HAYIR, LÜTFEN BÖYLE BİŞEY OLMASIN. DAHA ALBÜM YAPMADAN, SEVDİCEĞİME HİÇ SARILMAMIŞKEN...
HELE İŞLERİN BÖYLE SIKIŞIK OLDUĞU ZAMANDA... N'OLUR ALLAH'IM... AMİN.
AMA ONUN KABAHATİ, YAN YOLDAN ÖYLE HIZLI GİRİLİR Mİ? OFF SERHAT YİNE KENDİNİ HAKLI ÇIKARMAYA ÇALIŞIYORSUN!
NEYSE İŞYERİNE AZ KALDI, ARKAMDA DA POLİS YOK. HAVADA DA TAKİP HELİKOPTERİ GÖREMİYORUM...
BEN BU VİCDAN AZABIYLA NASIL YAŞAYACAĞIM?
KARTON YAPIM
ÇIKIRT!
ARKADAŞLARDAN HELALLİK ALMAK VE TEMİZ ÇAMAŞIR, KİTAP, YENİ ÇIKAN ALBÜM, ÇORAP, GİTAR TELİ, İKEA KATALOĞU, AMELIE POSTERİ, ÇİKOLOTA, ÇİZGİ FİLM, PATLAMIŞ MISIR, GRAFİK TABLET İ MAC, MUSTAFA KUTLU'NUN YENİ KİTABI Bİ DE İPOD GETİRMELERİNİ İSTEMEK İÇİN HIZLA DÜKKANA GİRDİM...
YA ABİ BAŞIMA NELER GELDİ SOR... UHH PATATES KIZARTMASI, BEZELYE, EZO GELİN, GAZOZ, JELİBON, RAMAZAN PİDESİ, GAZOZ AÇACAĞI, ÇİKOLATA, SOFRA BEZİ, KÖFTE Bİ DE TON BALIĞIYLA MISIR KONSERVESİ! EN SEVDİĞİM!
HADİ ÇOK OYALANMA DA SOFRAYA GEÇ, EZAN OKUNUYO!
NERDESİN LO DIZMAN!
İFTARDAN SONRA...
YA SEN GELDİĞİNDE SANKİ ÇOK ÖNEMLİ BİŞEY SÖYLEYECEKTİN, NE OLDU? YOLDA BİŞEY Mİ OLDU?
YOO NE OLABİLİR Kİ?
İFTARDAN SONRAKİ İLK SİGARA... HERŞEYİ UNUTTURUR!

Günaydın

Dergiyi zebah zabah alıp okuyanlar için, şööle bi şatafatlı günaydın merasimi (Bir dahaki sefere tuvalette okuyanlar için bir seremoni yazıcam... Şimdiden hazırlanın...)

GNYDN :) *(internet günaydını)*

Genaydın *(gene günaydın babında)*

Good Morning *(bilmeyen var mı?)*

Çaying Çong *(Çince desem)*

Vuiypçediş'ü *(Çerkezce)*

Rojbaş *(Kürt açılımı)*

Gunoorsun Aydıoolsun *(sözde Ermenice)*

Haçan Güdesin Aydın *(lazca)*

Koğuşş Kalk! *(askerce)*

Kalk Lan! *(kötü polis)*

La Daalın La! *(iyi Polis)*

Ügh ürü üüüüüüü! *(horozca)*

Yaz aydın *(eskimoca)*

Dobra Ultra *(Rusça)*

Dıprıçka lada *(sallama Rusça)*

guten burgen kingen *(sponsorlu almanca)*

Ugh! Var günün aydın olmak *(Red Kit kızılderilicesi)*

Akşam olsa da sabahlasak *(metüst)*

zingeralle zingeralle *(yani İspanyolca sabahları zinde kalk)* ... dabadap daba dap *('zingeralle zingarella' dan sonra insanın gayri ihtiyari söylediği şey)*

Kagın Garii *(batı)*

Zebaha kadar muhabbet *(doğu)*

Hep gene günaydın beyaauv! *(Trakya)*

lö günaydın *(fr)*... la günaydın... looo günaydın...

Gudun Morgen Aht *(Hitler Almancası)*

*@!%.? *(Hasbi Tembeler)*

Gün mü bu kadar aydın; yoksa ey gece; sen mi bu kadar baydın... *(şekspirvari oyunculuk)*

Aman sabahlar olmasın *(kirli)*

Evrenin en küçük yıldızlarından biri olan Güneş'imizin, sekiz dakika sonra gelen ışıklarının bizi ve sizi aydın kılmasını temenni etmeye ne hacet ... Zaten öyle bişii fiziksel olarak gerçekleşiyor... Velhasılkelam, bil fiil ve hatta Filhakika; mecazi olarak gününüzün aydın geçmesini dilemek düşer bu zaatı muhtereme...

Ne Bayburtlu Muyum?

(Bayburtluoğlu Bayburtluoğlu olalı böyle zulüm görmedi) cafcaf forum'da benim hakkımda en çok merak edilen şey memleketim olmuş... "Hemşerim mimleket nire?" sorusu beni hep farklı duygulara yöneltmiştir. Varoşlarda uzun yıllar diş hekimliği yaptım. İnsanların bunu iletişim malzemesi olarak çok sık kullandıklarını gördüm... Rahatsız oldum. Hele bunu kullanarak ve hekimliğimi hiçe sayarak, pazarlık etmeleri beni delirtti. Bana "Miloş Forman" sinemasından hoşlanır mısınız?" dese; Geleneksel türk tiyatrosundan muhabbet açsa; Mesnevi'den bişii patlatsa ya da en azından; "insanların Melamilikten hiç feyz almadıklarından muzdarip olduğundan" dem vursa; sıkı sıkı sarılcam, öpücem, "kardeşim benim" diicem... Gerekirse bedava implant yapıcam... Ama yok, illa o "hemşerim" yaftasıyla beni kendi kafesine koyacak, ardından o hemşerim kelimesini ne kadar pervasızca kullandığını ispatlarcasına "mimliket nire!" diye soracak... Huy edinmişler işte... Sinir oldum... Soyadımın da böyle memleket mimlemesine de ekistiradan tilt oldum... Ama bigün k.m.m. sözlüğünde "burt" kelimesinin manasını gördüm, bütün düşüncelerim değişti... İlk üç tırt manasını okuduktan sonra üçüncü sizi de etkileyecektir umarım:

Burt (KMM sözlüğü)

1- izole edilmemiş camlardan gelen soğuk hava.
"Pencere kenarına oturmuş, bütün şehrin günahlarını örtercesine kaplayan karı izliyordum... Hapşırdığımda bana ömür verecek, eşimin dostumun olmadığını hissettim yalnızlıklarla dolu odamda... İçimden 'çerçeveler çok eskidi, bu burt burnumdan getirecek bu sene' diye geçirmiştim ki uzaylıların, insan adenezin trifosfatlarında çeşitli diferans... " *Selim Sırrı Tarcan '5 Vakit Cimnastik' spor mecmuası aralık 1954*

2- Çarşıda pazarda pervasızca alışveriş yapan kadın, pazarlık yapmadan mal alan kadın: "Tasarruf, kurd-ül iştah imdigen hatun-ül hüsran, hatun ola burt eyleye şigeste tırt-ül bakiyeyi hanedan" Edeb Şems Bayburtluoğlu *(Divan Edebiyatımızdan Çekyat Şiirler)*

Ve "burt" kelimesinin kmm sözlüğündeki üçünce ve son manası... İşte bunu öğrendiğimde dünyam değişti:

3- Kuyrukta beklerken, önündeki bireyin "ben iki dakka şuraya gidiyorum, yerime bakar mısınız" diye sorduğunda; babacan bir baş eğmesiyle onaylayıp; kibir yapmayan; sonuna kadar hak gözetip; 'ben bekledim bu ne halt etmeye gitti, aha da şu kadar zamandır yok' demeyen; onurlu erdemli kişi, etnik grup veya tüzel kişilik.

Vay beee bayburt o zaman bay... bla bla bu yukardaki özelliklere sahip kişi demek... Şimdi göğsümü gere gere Bayburtlu'yum diyebilirim...

(Yahu böyle ütopik şeyler tasarlıyorum sonra yaz yaz bitmiyor... Ben Bayburtlu falan diilim aslında... Üvey dedemden geliyor bu soyad... Biri bana "nerelisin" diye sorduğunda "kapadokya trakya" diyorum sinsice... Baba-anne o taraflılar... Ankara doğumluyum, İzmir büyümeyim, üniversiteyi İstanbul'da okudum... Bilmem merakınızı giderebildim mi?)

Gülme Duvarı SPOR

Dünya Atletizm Şampiyonasını izliyorum da biraz daha etkileyici olması ve daha fazla seyirci çekmesi için bir kaç fikir aklıma geldi... Mesela Disk Atmada, atan sporcunun atma sebebi alttan yazı olarak geçse

1- Çok çizikti, açmıyor atıyorum bu cd'yi

2- CD nin üzerinde roma rakamıyla 'I' yazsa... Hani eskiden filmler iki cd'ydi... Ve sadece birinci cd üzerinde bir yazardı... Sonra ikinci cd'ler karışırdı... hangi film hangisi falan derken iğrenç bir sürü disk üst üste... işte onlardan biri olsa...

3- CD üzerinde karışık pop, ya da karışık türkçe şarkı yazsa...

Bir de uzun mesafe koşucuları bi sebepten koşsalar... arkalarında köpek olsa... ya da polis... En önde koşan tavşan denilen koşucuda bir çanta olsa... ve bunlar onu yakalamak için koşsalar... Sanal bir ip bağlı olsa ve araklarında kızak falan... Böyle komiklik şirinlik...

Ben düzenlesem katılan sporcuların hangi branşta yarışçaklarını kurra ile belirlerdim... Böylece herkes her kasını çalıştırır ve bir standart fiziği olur... Sporcu adamsın denilecek sabit bir bünye... Kurrada bahtına hangisi çıkarsa o branşta yarışırdı... Daha adil gibi geliyor bana hem bu şekilde... Rekorlar dibi görürdü ama olsun daha eşit bişii...

Usta mizahçılarımızdan Faruk ile Alp Disiplini ile dalga geçiyorduk... Sonra Faruk Seinfeld'in ünlü standup'ını ilk çeviren oldu sanal alemde... Çevirisi bittiğinde ne kadar benzer komikliğe sahip olduğumuzu görüp duygulanmıştık... Ama Seinfeld bizi yaran bişii demişti orda, Alp disiplinin yüzme versiyonu da olsa ya... yüzse yüzse adam birini boğsa ve yüzmeye devam etse... komikti...

* Bir dahaki ay Gülme Duvarı'nda, özürlü kardeşlerimizin neden kendi özürlü oldukları konuda bir sanat veya spor alanına kendilerini yönelttiklerini inceleyeceğiz... Tekerlekli sandalye ile basketbol oynamanın anlamını araştıracağız... Görme özürlü ressamımız Eşref Armağan üzerinden haber yapan dış medya ile iç medya arasındaki farkı gözler önüne sericeğiz... (BBC, Discovery Channel gibi kanallar Eşref'in bu inanılmaz mucizesini belgesel yaptılar... Eşref'i ta İtalya'ya götürüp orada bir yapının üç farklı açıdan resmini yapmasını istediler... Durumu inceleyen profesörün hayranlıktan gözyaşlarına boğulması bizim medyamıza input olsun diyorum başka bişii demiyorum...

Kalasınız saalıcanan...

"Kahkaha erdemli olmanı engelliyorsa,
Sırıtmak yavşak yapıyorsa seni,
Gülme duvarına gelmelisin
Buradan gülümsemelisin"
Bayburtlu Zihni (sinir)

Dt. Cihangir Bayburtluoglu
cibay@cafcafdergisi.net

AZAMİHIZ

YAVUZ GİRGİN
a.yavuzgirgin@gmail.com

GÂVUR İCATLARI ANTOLOJİSİ

Bülent Akyürek

İÇ SESİNİ DİNLEMEK

Modern psikanalistler, kişisel gelişim rahipleri, amatör akıl hocaları gün içinde karşılarındaki her insana "İç seslerine kulak vermelerini" salık verirler. Onlara göre en doğru karar içerden gelmektedir.

Kişinin kendi yargı melekesini güçlendirmesi, bir vicdan sahibi olması ve gerektiğinde hatalarını, günahlarını görebilmesi erdemdir. Peki erdem nedir? Erdem de din ve ahlaktan beslenerek oluşturduğumuz insani huylarımızı sürdürebilme kabiliyetidir.

Bizler niçin içeriden gelen sese güveniyoruz anlamış değilim? Ya içimizdeki ses şeytanın, kudurmuş nefsimizin talepleriyse? İbadetlerimiz tavana vurdu, zikirlerimiz ideal rakamlarımı buldu? Pis bir çağın şeytan insanları olarak içimizin steril olduğundan bu kadar emin miyiz?

İçeriden değil de dışarıdan gelen seslere kulak vermenin daha sağlıklı olacağı kanaatindeyim. Zira bir adam akıl hastalığına tutulunca psikolog onu dinler, inanmış gibi yapar ama daha sonra ailesini, yakın çevresini dinler, onlara inanır, onların gözlemlerine önem verir. Yapılan işlem doğrudur aslında çünkü hasta kendisini temize çıkaracak, yaptıklarını inkâr edecek ve kendisini savunacaktır.

İçimiz de böyledir. O, bizim hep iyiliğimizi, mutlu olmamızı, menfaatlerimizi düşünür. İçimizden gelen ses bencildir. Bizi kendimizle tanıştıracak olan sesler dışarıdan gelir iyisi mi onlara kulak verelim. İçimizden gelen sesin şeytandan olmadığı ne malum? O kadar eminseniz bilmem ama ben dışarıdaki sesleri önemsiyorum?

MATBAA

Matbaanın icadıyla birlikte bilgi kirliliği çoğaldı. Üstat öğrenci ilişkisi kalmadı. Kutsal bilgi ayaklara kadar düştü.

Matbaa, girdiği her yeri geriletti, basitleştirdi, üç kuruşluk adamlar iki kitap okuyunca kendisini bi halt zannetmeye başladı. Bilinçlenen insan kralları ve tanrıları sorgulamaya başladı. Kalemin gücü arttığı için kılıçlar bırakıldı ve artık kılıç kullanamayan erkekler kadın gibi süslü süslü gezmeye başladılar.

Güya matbaa Osmanlıya iki yüz sene geç girdiği için imparatorluk dağılmış. Hayır efendim bence matbaa Osmanlıya beş yüz sene erken geldiği için bu haldeyiz. Eskiden ağzını açana zumzuğu patlatıp düzeni kuruyorduk, şimdi öyle mi ya?

İnsanoğlu on binlerce çoğaltılan ve satılan gereksiz kitaplar yüzünden hayat bilgisini unuttu. Tabiattan koptu, uğruna Çin'e kadar gittiği bilgiye Migros'tan ulaşıp lavubalileşti ve bilgiye olan yolculuktaki kazanımları terk etti. Ah matbaa, vah matbaa...

SUYUN KANDIRMA KUVVETİ:

Küresel ısınma martavalıyla birlikte su şirketleri çıldırmış gibi saçma sapan reklamlara başladılar, aman dikkat tuzağa gelmeyin...

SANATÇININ GÖZLEM YAPMASI

On ya da yirmi yıl önce gavurlardan öğrendiğimiz bir ezber cümleyi kullanmaya başladık: "Çok iyi bir gözlemciyim, toplumu gözlemleyerek eserlerimi yaratıyorum." Bu "Gözlem" meselesine harbi takmış durumdayım!

Gözlem: Sanatçının fildişi kulesi, balkon, ya da penceresinden toplumu incelemesidir. Yani sanatçının topluma olan hüsn-ü zanıdır, gıybetidir... Hoş değil. Sanatçı oturup biraz da kendisine baksın... Kendi içlerine dönüp yazınca muhteşem övgü dolu metinler çıkarırlar ama söz konusu toplum olunca vay babam vay, sanırsın ki dünyada adam kalmamış! Ayıptır, günahtır, zuldür yav :)

YER ÇEKİMİ

Yerçekimi denen şey "Gök itimi" olmasın? Var olan her şeyi toprak kendisine çekiyor. Yeryüzünden hangi fani yükselmeye çalışsa gökten bir güç tepesine biniyor ve onu layık olduğu yere itiyor! İyi de oluyor, oh oluyor.

"Yer çekimi" diye bir şey uydurdular, sanki onlar tespit etmeden önce yoktu? Madem bu sadece bir kanun, Amerikan parlementosu onu da kaldırsın görelim, hanimiş?

erhan baş'ın başına gelenler

yazan ve çizen: niyazi çol

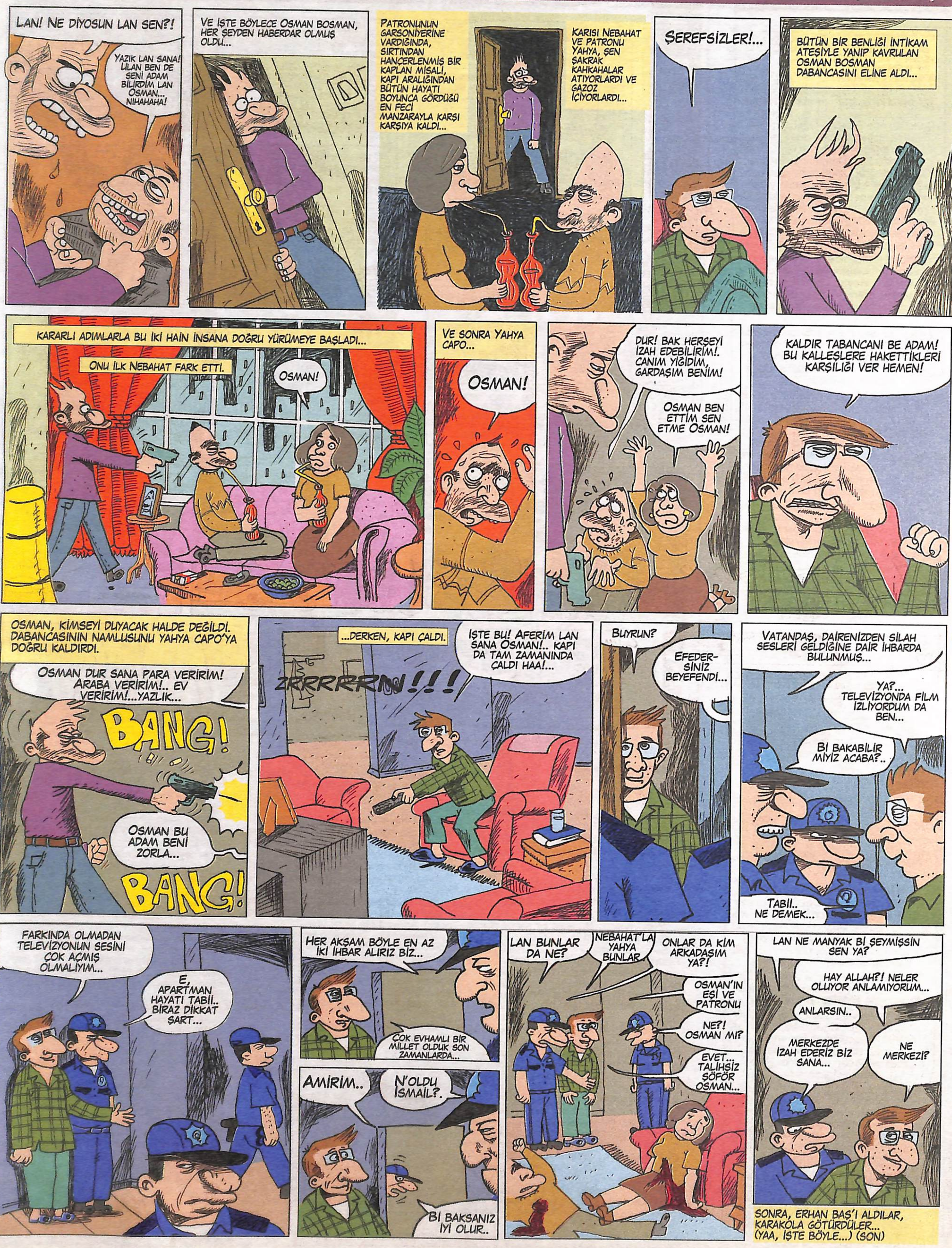

KARTONPİYER

AHMET HAKAN OLMAK İSTEYENLERE 10 TÜYO

Yıllar önce Gerçek Hayat dergisinde kalem oynatırken yazılarına nokta koyunca kıyamete görmemeyi umut ettiğim Ahmet Arsan'ın Hürriyet Gazetesi'nde Ertuğrul Özkök'ün keşfi olarak hortlatılması beni epey rahatsız etti. Sen dur Aydın Doğan'ın köylüsünün damadı dururken kimleri keşfet! Ben de Ertuğrul Özkök tarafından keşfedilmek istenen gençlerin yolunu tıkamamak amacıyla bu yazıyı kaleme almaya karar verdim. Madem çatlasak Ferai Tınç, Tufan Türenç yahut Yılmaz Özdil olamayacağız bari Ahmet Hakan olma kulvarından konuşalım değil mi?

1. Ahmet Hakan'ın en büyük becerisi kendisini seyrettirmeye devam ettirme başarısıdır. "Hayatta en hakiki başarı seyredilme oranıdır" diyenlerdenseniz Ahmet Hakan olma eşiğini geride bırakmışsınız demektir.

2. Uyarı tüyosu: Burada "okunma oranı" tabiri özellikle kullanılmamıştır. Yazılara imza atıyor olmanız kafanızı karıştırmasın. Önemli olan sadece seyredilmektir.

3. Ahmet Hakan, Yeni Şafak'ta İsmet Özel mısralarıyla örülü sıkıcı yazılar kaleme alırken de muhtemelen aynı kaygıyla hareket etmiş ama baltayı taşa vurduğunu anlayıp, daha sonraki yıllarda kime vurması gerekiyorsa emir gelmesine gerek kalmadan nişan alma moduna geçmiştir. (Şimdi eğlenceli midir? O ayrı bir yazı konusudur.)

4. İkinci madde yüzünden onu birilerinin sözcüsü olarak tanımlayamayız. Samimidir abimiz. Samimi olmadan Ahmet Hakan olmazsınız.

5. Sadece doğruları söylemek yetmez ama sadece yanlışlarla da araba yürümez. Doğrularla yanlışlar öyle bir karıştırılır ki hangisinin doğru hangisinin yanlış olduğunu anlamak muhal bir uğraş olur.

6. Ahmet Hakan olmak gündemde kalmak için negatif elektrik yaymayı seçme ile mümkündür. Negatif elektrik o kadar had safhadadır ki Ahmet Hakan olursanız sadece varlığınızla değil kazaen kaybedilmiş organlarınızla bile gündemde tavan yapabilirsiniz.

7. Evet, elin ağzı torba olmadığı için büzülmez ama o torbaya da o kadar malzeme doldurmak meseledir.

8. Ahmet Hakan'ın iki özneyi çok sık kullandığını fark ediyoruz ben ve onlar. Ahmet Hakan'laşma becerisi aynı zamanda sosyolojik ötekileştirme makinesinden tam verim alma uzmanlığıdır yani.

9. Hadi biraz moral vereyim. Ahmet Hakan, bir vakitler Murat Menteş'e "İguana beslemiyorum. Çok sıradan bir hayatım var." demişti. Demek ki biz sıradan insanlar da üstelik iguana bile beslememiş halimizle Ahmet Hakan olabilirmişiz. Yihuuuuuuu!

10. Yok biz Ahmet Hakan olmayacağız diyenlere de bir tüyomuz var. Ahmet Hakan'a kızmayın ona kızma yoluyla bile olsa gündemde kalma enerjisi veren kendinize kızın. Bu yazıyı yazan Karton Piyer'e de kızabilirsiniz mesela.

...sayfa 10'dan devam

"Peki şimdi?"

Gözleri güldü.

"Belki... denemekten bir zarar çıkmaz. Müzik aleti çalabiliyor muydun sen?"

"Eh, bir balığın bisiklete binebildiği kadar. Ama yardımcı olabilecek birisini tanıyorum."

"Kimdir o?"

"Serhat Albamya!"

Şaka yaptığımı düşünerek güldü.

"Nasıl bir soyadı o? Sahne adı mı Albamya?"

"Evet." dedim. "Dünyayı bir sahne olarak görüyormuş kendisi."

Serhat'la telefonla görüşüp ertesi güne Fatih'in evine gelmesi için sözleştik. O gece eve gidecek mecalim yoktu, Fatihlerde kaldım. Yorgunluğuma rağmen gece de heyecandan uyuyamadım. Ertesi gün öğle ezanını müteakip sırtında gitarıyla Serhat geldi.

Kendisine durumu, yaptığımız denemeleri detaylıca anlatınca onunda gözüne merak gölgeleri düştü. Kâğıdı verdik. Notaların sadece yerlerinin olduğunu biraz üzerinde çalışırsa belki elle tutulur bir melodi elde edebileceğini söyledi. Biz de sevinçle "peki o zaman." dedik ve çalışmaya başladı.

Serhat, gitarıyla notaları tek tek çıkarmaya başladı. Her notayı defalarca tekrar tekrar çalıyor, doğru tonu bulduğunda diğer notalara geçiyordu. Böylece notaları birbirine ekleye ekleye saatlerce çalıştı. Melodi yavaş bir şekilde ortaya çıkıyor, çıkan melodi tüylerimizi ürpertiyordu.

Yine de melodinin asıl haşyeti, saatler sonra Serhat'ın çalışmasını tamamlayıp da, melodiyi baştan sonra çaldığı zaman ortaya çıktı.

Üçümüz adeta büyülenmiş gibiydik. Zihnime, hiç gitmemiş olsam da Yedikule zindanları zahir oldu. Serhat da, gitarını bir kenara bırakmış çalan ellerini sarhoşça inceliyordu. Fatih'in gözleri de yere dikili kalmıştı.

Hepsi, hayal dünyalarından Serhat'ın kenara bıraktığı gitarı göstermemle uyandılar. "Duman!" diye bağırdım. Gitarın içinden çıkan siyah duman biz kaçmaya fırsat bulamadan tüm odayı kapladı. Etraf zifiri karanlık oldu. Derken, açılan kapıdan bembeyaz bir "şey" içeri girdi.

"Şey" i biraz açıklamaya çalışayım. Karanlık odaya giren bembeyaz bir ışık süzmesiydi gelen. Ama odada hiçbir şeyi aydınlatmıyordu. Sadece bu şeyi ve birbirimizi görüyorduk. Gözleri ve ağzını bariz görebilmemize rağmen, yapı olarak adeta bir sigara dumanını andırıyordu bu şey. Kağıtta yazan ifritti bu. Üçümüz zaten korkudan kaskatı kesilmişken, bunun üstüne tuz biber ekercesine lanetli, metalik bir ses ile bize,

"Selam olsun size ademoğulları. Yüz yıla yakın oldu ki ben bu dünyaya gelmedim. Benim adım ...."

Adı, harflere dökülemeyecek bir şeydi. Kapı gıcırtısı ile kedi miyavlamasının insanın içini titreten bir karışımı...

"Ben de Hakan" diyebildim korku ile. "Söyler misiniz (ismini söyleyemedim), biz müziğin sırrını çözdük ve çaldık, siz de geldiniz şimdi ne olacak?"

Güldü. Ya da içinde alaycılık sezilen bir ses çıkardı.

"Müziği kim çaldı ise öldüreceğim."

Yalan olmasın, nasıl rahatladım anlatamam. Yüzümdeki sırıtmaya engel olamadan, parmağımla Serhat'ı gösterdim. Serhat da bana "olm yaktınız beni!" bakışı attı. Ben de omuzlarımı kaldırıp, "Elden ne gelir Serhat'cım!" bakışı attım karşılık olarak. Sonra canavar olaya açıklık getirdi.

"Sonra da yanındakileri öldüreceğim."

Sırıtmış bir tablo olarak yüzüm donakaldı.

"Ama neden?" sözlerim sorudan öte ağlayıştı.

"Çünkü anlaşmam böyle. Öldürmek istediğine notaları yollarsın ben de gelir onu öldürürüm."

"Anlaşma mı? Kiminle?"

"Uzun İhsan Efendi ile."

"O kim bee??"

"Yeter!" diye bağırdı ifrit ve Serhat'a atıldı. Serhat kaçmaya çalışırken, ifritin bir ucunun hala gitara bağlı olduğunu gördüm. Serhat'ı omuzlarından tuttu ve onu duvara fırlattı, kağıt uçak gibi uçan Serhat, sünger gibi duvara yapıştı ve yere düştü. Sonra ifritin kolları fırlattığı yere uzanırken ben de arkadan dolandım, gitarı elime almam ile, ifrit arkasını döndü. Fatih, kaçışırken olayı gördü ve çığlık attı.

Canavar "Sakın!" diye bağırırken, yere vurmamla gitarın parçalanması bir oldu. Metalciler gibi yaptığım şov sonunda, yaratık saydamlaştı, siyah duman yavaş yavaş dağıldı. Odanın görüntüsü geri gelince, Serhat yığıldığı yerden nefes nefese kalktı. Fatih ise yutkundu. Odaya baktım. "Herkes iyi mi?" diye sordum. Serhat iyiydi, Fatih de heyecanlı heyecanlı "Gitti mi? Neler oldu gördünüz mü? Vay be inanamıyorum!" diye hayret nidaları saçıyordu.

Heyecanımız geçip de neler yaşadığımızı istişare edince, insanlara anlatırsak inanmayacaklarına, aramızda böyle bir macera olarak kalmasına karar kıldık.

Fatih notaların olduğu kağıdı alıp yırtmaya kalkıştı, ben ise hemen engel oldum. Dünyamıza bizden iyilik olsun diye notaları Serdar Ortaç'a hayran mektubu olarak gönderdik. Durum ne olacak çok merak ediyoruz.

MUELLEFE-İ KULUB

... neden kimsenin harika bulmadığını mı merak ediyorsunuz? Sizde şahane espriler var ama çizgi mi yok? Sizin bir arkadaş da mı çok güzel çiziyor? Çok mu komiksiniz? Açıkta bir şey mi gördünüz? Biz gülüyor muyuz? Gülünecek bir şey varsa gönderin bir de biz bakalım. Uzman karikatürcü kadrosu, alanında etkin eğitimcileri, aynı anda 3 amatöre hizmet verebilen tesisleriyle sektörün lideri Cafcaf'a ulaşmak artık çok kolay. Hemen bir şeyler karalayın, şişine şişine benacemidegilim@cafcafdergisi.net'e gönderin. İndirelim.

Yusuf Örs

Karikatürlerini renklendirerek göndermek isteyenler, hakkınız var. Bizce de 'photoshop' büyük kolaylık. Ama bu kolaylığın sağladığı kaygan zeminde her zaman ayaklarımızın üzerinde ilerlemediğimizi bilin. İnsan kolay hallettiği işi kendinden, kendi ustalığından bilebiliyor. Bir dosyayı kaydedip kapatmak o işi bitmiş bir iş yapmıyor. Önemli olan 'photoshop'un bize sunduğunu değil, ondan istediğimizi alabilmek. Photoshop size fikir vermesin, fikrinizi uygulasın. Haddini bilsin. Buraya kadar söylediklerimin solda gördüğünüz karikatürle alakası yok. Göründüğü kadarıyla, arkadaşınızın photoshop'la seviyeli bir birlikteliği var. Fakat monitördeki görüntüyü baskıyla elde edebilmek için biraz teknik bilgi gerekiyor. Photoshop bilen arkadaşlar baskı tecrübeleri olmadığı için bazı işlemleri atlıyor ve o işleri bize bırakıyorlar. Bir işi yapmadığınız veya yarım bıraktığınız zaman onu başkasının yapması gerektiğini, başkalarına yük olduğunuzu unutmayın. Yapmış olacağınız haksızlığı bir kenara bırakalım, üretimin her aşamasını kontrol altında tutmadığınız bir işin aksayan yanlarıyla ilgili ne kadar şikayet edebilirsiniz? Yapacağınız işi her yönüyle öğrenin. Sağını solunu sıkıca kavrayın ki düşmesin. İmzanızı taşıyan kusurlu bir işle ilgili mazeretleriniz kimseyi ilgilendirmeyecektir.

Abonelerimize!

Abonelik bedelinizi (yurtiçi 30 Ytl)-(yurtdışı 30 Euro) Aşağıdaki hesap numaralarına EFT veya havalenizin açıklama kısmına "isim, adres, şehir" yazınız! Sakın alıcı için Cafcaf yazmayınız! Bilgilerinizi belirterek abonelik ücretinizi yatırmanızı bekleriz! Gecikmemenizi önemle rica ederiz.
(Örn. Yusuf Kıt, Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak.
Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12
Balmumcu / Beşiktaş / İstanbul)
Küresel İletişim Merkezi,
Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.

Albaraka Türk, Merkez Şubesi
Şube kodu: 01 Hesap No: 518055
Küresel İletişim Merkezi,
Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.

Garanti Bankası, Esentepe Şubesi
Şube kodu: 347 Hesap No: 6298453
* Garanti Bankası'ndan ücreti havaleyle yatırmayı denediğinizde 23 YTL havale masrafı çıkartıldığında şaşırmayın.
* Şubeden yatırmak yerine kart ile veya internetten havale, EFT ile yatırmanızı tavsiye ederiz!

Posta çeki hesap no:
Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Derginin size ulaşmasında sorun yaşarsanız mail adresini kullanın bizce!

Gökhan Koç

Karikatür çizerken taklit iyi bir şeydir, diyoruz. Bu, esprilerinizin konularına da başkalarına bakarak karar verin demek değildir. Oldukça gerici bir muhitte yaşıyor olmama rağmen bildiğim kadarıyla sokakta çarşaflı dört karısıyla dolaşan sakallı, sarıklı, cübbeli amcalara rastlamak kolay değil. Peki hayatımızda olmayan bu görüntüyü karikatürümüze kim soktu? Dört karılı yobaz klişesini siz nereden kaptınız? Bulduğunuz espriyi çizmeden önce "bu konuyu seçerek hangi fikrin savunuculuğunu yapıyorum, bi dakka, n'apıyorum ben ya?" diye düşünmüyor musunuz? Aklınıza gelen her şeyi çizecek, her ağzınıza geleni söyleyecek misiniz? "Ahmağın kalbi ağzında, akıllının dili kalbindedir." diye bir söz duymadınız mı Hz. Ali'den? Hz. Ali kim mi? Tamam, hayata aynı yerden bakmadığımızı düşünelim: Çağdaşlığa yöneltilmiş bir tehditten çekiniyor ve bunu eleştiriyor iseniz aklınıza gelecek en kuvvetli espri bu mu olacak? "Bunlar kocalarını takip ediyor, ördekler de annelerini takip ederken bunlara ne kadar da benziyor. Ehehehe..." Böyle bir benzerlik var, peki bir anlam yüklenebilir mi bu benzerliğe, yüklemeye değer mi? Yüklediğin anlamın savunduğun cepheye ne katkısı var, ya da hiç var mı? Bunları düşünmeden nasıl ve neden karikatür çiziyorsunuz? Şapkanızı (fötr şapka veya takke olabilir) önünüze koyup karikatür çizme amacınıza karar verene kadar kalem kağıttan uzak durun. Kağıda geçen kayda geçiyor çünkü. Hesabı var.

Ersin Gündoğdu

Arkadaşlar, şu balonları doğru sırada okutmayı beceremedikçe amatörlükten kurtulamazsınız. Onu hallediince sıra başka şeylere gelir ama önce şunu bir çözün. Türkçe'de soldan sağa, yukarıdan aşağıya okuyoruz. Bu alışkanlık bir resmi okurken de ortaya çıkıyor. Bakışın su yolu sayfanın sol üstünden sağ altına doğru akıyor. Balonları da okuyucunun yoluna doğru sırada dizmemiz lazım. Karikatürü çizip bitirdikten sonra oluşan engebeli arazide doğru yolu buldurmak zor olur. Bunu çizginizin eskizine dahil etmelisiniz. Ersin'in karikatüründeki adamların konuşma balonlarını bu istifle doğru okutmak mümkün değil. Ersin balonları da karikatüre dahil etseydi adamların doğru sırada konuşamayacağını eskiz aşamasında anlayıp adamların yerlerini değiştirecekti. Bıyıklı abi ilk konuşan adam olarak en solda, soldaki küpeli adam sağda duracak, diğer kısa boylu arkadaş da konuşmanın arasına girmesi gerektiği için ikisinin arasında durup sırasını bekleyecekti. Yanlış çizdiyseniz balonların yerlerini değiştirip, aralara balon sıkıştırmaya çalışmayın. Tembellik etmeyin, tekrar çizin.

Samet Yavuz

Samet'in sağdaki karikatürü, okuyucunun karikatürle ilişkisini anlattığı gibi karikatürcünün de kendi karikatürüyle ilişkisini anlatıyor. Okuduğunuz karikatüre gülüyor, ama benzerini üretemiyorsunuz. "Ağlarım, ağlatamam. Hissederim, söyleyeyem. Dili yok kalbimin, ondan ne kadar bîzârım." (Hamza çağrışımları...) Bazen bir karikatür bizi güldürüyor ama neresinin komik olduğunu ne okur, ne çizeri anlatamıyor. Aşağıda "tavuk" kelimesi çok komik, acaba ona mı çok güldük? Şive komiğine gülmüş olamayız, ona gülmek iyi değildir. Penguenin tipi çok komik olmuş. Ama o da yetmez ki. Başka bir şey var. Sır...

Onur Berkay Vural

Gediklimiz Onur Berkay Vural, bakalım bu sefer kendisine ayrılan gediği neyle doldurmuş: Güzel çizilmiş, güzel renklendirilmiş, balonları, kompozisyonları yerli yerinde dört kareli bir hikaye. Önceki güzel esprilerinden tanıdığımız çizerimizi keyifli bir merakla okumaya başlıyoruz. Hastane tabelasındaki kelime oyunlu espriyi çizerin hoş bir ikramı olarak kabul ettik ve bu espriyle açılışını yaptığımız öyküyü bir çırpıda okuduk. Fakaaat, koskoca dört kare sonunda elimize ne geçiyor? Bir başka kelime esprisi daha, o kadar... Tamam, kelime esprileri muhattabını hazırlıksız yakalarsa acımadan güldürür, ama dört karenin bize verip verebileceği sadece bu mu? Bu ayarda bir kelime esprisinin hakkı en fazla iki karedir. Fazlası hem emek, hem yer, hem de okuyucunun size ayırdığı vaktin israfı olur. Hikayenin kurgusuna ve çizgisine ayırdığınız zamanda iki espri daha bulur, üç-beş eskiz yapardınız. Attığımız taş ürküttüğümüz kurbağaya değmeli arkadaşlar. Aynı şey siyasi esprileriniz için de geçerli. Başınızı belaya sokacaksanız buna değsin. Zaten Türkiye'de insanın başını belaya sokma eşiği çok düşük. Bari yürürken değil koşarken o eşiğe takılalım. (Allah, Allah... Nasıl başladı, nasıl bitti?...)

Esra Yalçın

Böyle karikatürlere 'düşündüren karikatür' diyoruz. Güldürmüyor, ama zaten bu karikatürcünün de amacı kimseyi güldürmek değil. Bu tip karikatürün alıcısı da bellidir. O da her zaman gülmek istemez. Bu karikatür derin mevzulara ciddiyetle yaklaşır. Karikatürcü, soyutlama düzeyi yüksek görsel malzemeler kullanarak esprisini şifreler ve esprinin anlaşılmasını okuyucunun sembolleri okuma yeteneğine bağlar. Bazen bir çizginin sayfalarca yazının anlatamayacağı şeyleri anlattığı iddiası, bu tarz karikatürdeki soyut görsellerin bir araya gelince kazandığı derin anlamlar taşıma potansiyeline dayanır. O yüzden bu tarz daha gösterişli ve iddialıdır. Okuyucuya vaadettiği derin suları hissettirmesi, ayağını yerden kesmesi beklenir. Aksi hayal kırıklığı olur. Esra Hanım'ın karikatürünün de, şifreleri çözüldüğü zaman yeni bir fikirden çok mevcut durumu resmettiğini görüyoruz. Dünyayı kan gölüne çeviren, konuştuğu zaman da ağzından alevler saçan zalim bir Amerika... Evet, öyle bir Amerika var, biliyoruz.

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:3 Sayı:27** / Eylül 2009
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. **Yayın Danışmanı:** Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Yusuf Kot **Grafik:** Serhat Gülseçen **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk **Künyeye çaktırmadan adını yazan:** Yasir Eryılmaz **Yakalayan:** Yusuf Kot
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (15 sayı - 30 YTL yurtdışı 30 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Turkuvaz Matbaacılık Yayıncılık A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.
Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz. İşitsele bişey demiyoruz.

COLORADO GÜNEŞİNİN ALTINDA İLK BAKIŞTA YENİ BİR ŞEY YOK GİBİYDİ.
EVET, BİR GRUP KOVBOY KOVALAŞIYORDU, AMA BU HER ZAMAN OLURDU.
BU SEFER YENİ BİR ŞEY VARDI...
YENİ BİR AÇILIM
NİYAZİ ÇOL - ESSE GESSE
AHH...
BU KEZ BAŞARMALIYIZ. AKAN KANIN DURMASI BİZİM CESARETİMİZE BAĞLI!
BU SİZE BİR DERS OLSUN! ARTIK YETİŞEMEZLER. HAYDİ NAPOLYON, SIK DİŞİNİ, YOLUMUZ UZUN...
VE KERVAN YOLDA DÜZÜLÜR DERLER...
VAY CANINA, BİRAZ DESTEĞE HAYIR DİYEMEM DOĞRUSU.
O ESNADA, KÖYDE...
ÇOK GEÇ KALDI...
HABER YOK.
ÜMİTLENMEYELİM
GELMEYECEK!
NİCE ZAMANDIR AYNI SOFRADA KARDEŞÇE OTURDUK, NİCE BELAYI BİRLİKTE SAVUŞTURDUK, AYNI MEZARA BİRLİKTE DÜŞTÜK.
AMA BİR ŞEKİLDE HEP KENDİMİ ESAS OĞLANIN YANINDAKİ KANKA GİBİ HİSSETTİM. BİR TÜRLÜ EŞİTLENEMEDİK.
OYSA KALICI DOSTLUKLAR BİRİNİN DİĞERİ ÜZERİNDE İKTİDARI OLMADIĞI ZAMAN KURULABİLİR.
ÖZGÜRLÜK AŞKIŞ BAŞKALARINA DUYULAN AŞKTIR, İKTİDAR AŞKI İSE KENDİ KENDİMİZE DUYDUĞUMUZ AŞK.
O SIRADA...
İYİ SIYRILDI, AMA BU AÇILIMI ONA YAR ETMEYECEĞİZ.
KAÇMAYA ÇALIŞIYOR AMA NAFİLE. ETRAFI ÇEVRİLMİŞ BULUNUYOR...
PAT!
BELKİ DE BUNLARDAN KURTULAMAYACAĞIM AMA ONLARDAN BİR KAÇINI DA BENİMLE BİRLİKTE GÖTÜRECEĞİM. ALIN BAKALIM!
PAT! PAT! PAT!
GELMEYECEK Mİ YOKSA? BELKİ DE BİR KEZ DAHA YENİ BİR BAHARA KALDI HERŞEY...
AMA BU SEFER DE BAŞARAMAZSAK BUNDAN SONRA ÇOK ZORLANIRIZ
İŞTE ŞİMDİ DE BAŞKA TÜRLÜ BİR TUZAK... AVA GİDERKEN AVLANACAKLAR...
MERHABA, BİRİNİ Mİ ARIYORDUN?
ALLAH KAHR BELA...
PAT!
DUR HELE, BİTİYOR BU İŞ ŞİMDİ...
PAT!
KÜT!
SİLAHSIZA SİLAH HA, KALLEŞ!
BEN EŞKİYA DEĞİLİM. BEN SADECE... AH!
ÖYLEYSE YOL KESENSİN, ÖYLE Mİ?
BEN NAMUSLU BİR VATANDAŞIM, AH!
AL BAKALIM BU DA SONUNCUSU. BUNU ÇOKTANDIR HAKETTİNİZ DOĞRUSU
BRAVO, BU ÇOCUK YAMAN DÖVÜŞÜYOR. ATINA ATLAYIP GİTTİ VE BEN ARKASINDAN BAKIYORUM ŞU AN.
ARTIK ÇOK YORULDUM.
SIK DİŞİNİ EVLAT. BU SEFER SONA ÇOK YAKLAŞTIK.
GELDİN HA! UMUDUMU KESMEK ÜZEREYDİM.
ARTIK BİTTİ Mİ DOSTUM
BİTTİ
KUCAKLAŞIRLAR.
UMARIZ HER ŞEY BU HİKAYEDEKİ GİBİ NİHAYETE ERER, HEP BERABER BİZ DE KARDEŞLİK HALAYLARI ÇEKERİZ.
SON